

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566
เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

Factors Affecting the General Election of Candidates for the House of Representatives 2023,
Electoral District 1, Songkhla Province

อรรณูติมา มีเดชา

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

พุทธศักราช 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสยาม

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป
พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

(ภาษาอังกฤษ) Factors Affecting the General Election of Candidates for the House of
Representatives 2023, Electoral District 1, Songkhla Province

นามผู้วิจัย (ภาษาไทย) อรรณูติมา มีเดชา

(ภาษาอังกฤษ) Untima Meedacha

รหัสประจำตัวนักศึกษา 6517902006

สาขา การปกครอง

คณะ บัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์

ปีการศึกษา 2566

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากบัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์แล้ว

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย จิตรเหล้าอาพร)

เมื่อวันที่.....31.../.....1...../...67.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย จิตรเหล้าอาพร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย สาขารัฐศาสตร์

เมื่อวันที่.....31...../.....1...../...67.....

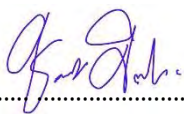
บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง   บัณฑิตที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป
พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

โดย   อรรณูติมา มีเดชา

ชื่อปริญญา   รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขา   การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษาประจำตัวนักศึกษา : ....

(ผศ.ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร)

.....30...../.....1...../.....67.....

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบัณฑิตที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา และเพื่อเปรียบเทียบบัณฑิตที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างคำนวณด้วยสูตร Yamane ได้จำนวน 400 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ T-test, F-test และการทดสอบสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า ประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี และ 41 - 45 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท ทั้งนี้มีความคิดเห็นต่อบัณฑิตที่ส่งผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ด้านนโยบาย ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านพรรคการเมืองตามลำดับ และอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านกระแสทางการเมือง ด้านการรณรงค์หาเสียง ตามลำดับ และผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บัณฑิตส่วนบุคคลจำแนกตามอายุและรายได้ต่างกันมีความสัมพันธ์กับบัณฑิตที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนบัณฑิตส่วนบุคคลจำแนกตามเพศระดับการศึกษา อาชีพ มีความสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบัณฑิตที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับการเข้าร่วมทางการเมือง พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับที่ต่ำ

คำสำคัญ: การเลือกตั้ง, การตัดสินใจ, บัณฑิตที่ส่งผลต่อการเลือกตั้ง

Abstract

Research Title: Factors Affecting the General Election of Candidates for the House of Representatives 2023, Electoral District 1, Songkhla Province

By: Untima Meedacha

Degree: Master of Political Science (Government)

Major: Government

Advisor : .....
 (Asst. Prof. Dr. Chanchai Chitlaoarporn)
 .....30...../.....1...../.....67.....

This research studied the factors influencing the voting behavior of candidates in the general election for the House of Representatives members in the 1st electoral district of Songkhla province in the general election of 2023. The study also aimed to compare the factors affecting the selection of candidates in the general election of 2023 in the 1st electoral district of Songkhla province. The sample group, calculated using the Yamane formula, consisted of 400 individuals, and questionnaires were used as a research tool. Subsequently, statistical analysis were conducted on the data, including percentage, Mean, standard deviation, T-test, F-test, and Pearson's correlation test.

The study findings revealed that the majority of survey respondents were female, age between 20-25 years and 41-45 years. They had a bachelor's degree and worked as government officials or state enterprise employees, with an average monthly income ranging from 10,001 to 20,000 baht. Overall, there is a high level of opinion regarding factors influencing the selection of candidates for parliamentary membership, and when considering income, it is found to be high in terms of policy, candidate qualifications, and political party considerations, in that order. At a moderate level are factors such as political trends, campaigning, and hypothetical test results. The study also finds that personal factors categorized by age and income exhibit statistically significant relationships with decision-making factors in choosing candidates for parliamentary membership at a significance level of 0.05. On the other hand, personal factors categorized by gender, education

level, and occupation do not show statistically significant differences at the 0.05 level. Additionally, when examining the relationship between decision-making factors and political participation, it is found to be low.

Keyword: election, decision, factors influencing voting

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จลุล่วงและสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งนภา ขรรขเกษมสุข ประธานกรรมการสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตภา ถิรศิริกุล กรรมการสารนิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร กรรมการและที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ชี้แนะข้อแก้ไขและปรับปรุงตลอดจน ตรวจทานสารนิพนธ์เล่มนี้อย่างเต็มกำลังด้วยความเมตตาโดยตลอดระยะเวลาในการจัดทำ สารนิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความเมตตาของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณครอบครัว ผู้สร้างแรงบันดาลใจ ผลักดันและสนับสนุนพร้อมทั้งช่วยเหลือ ข้าพเจ้ามาโดยตลอด ทั้งนี้ ข้าพเจ้าขอกราบพระคุณทุก ๆ ท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเขียน สารนิพนธ์ฉบับนี้จนสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

อรรณุตีมา มีเดชา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(ก)
ABSTRACT.....	(ข)
กิตติกรรมประกาศ.....	(ง)
สารบัญ.....	(จ)
สารบัญตาราง.....	(ช)
สารบัญรูปภาพ.....	(ญ)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1. ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
1.3. ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.4. ประโยชน์ที่ได้รับ.....	8
1.5. นิยามศัพท์.....	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1. แนวคิดการเกี่ยวกับการเลือกตั้ง.....	9
2.2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง.....	14
2.3. แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง.....	18
2.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
2.5. กรอบแนวคิดทฤษฎีในการวิจัย.....	30
2.6. สมมติฐานการวิจัย.....	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
3.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
3.2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
3.3. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
3.5. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
3.6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
บทที่ 4 ผลการวิจัย	39
4.1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	39
4.2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	43
4.3. การทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	56
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	98
5.1. สรุปผลการวิจัย.....	98
5.2. อภิปรายผลการวิจัย.....	106
5.3. ข้อเสนอแนะ.....	108
บรรณานุกรม	110
ภาคผนวก	116
ประวัติผู้วิจัย	125

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเขตพื้นที่.....	34
3.2 เกณฑ์การแปลความหมายค่าประสิทธิสัมพันธ์.....	37
4.1 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศ.....	39
4.2 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอายุ.....	40
4.3 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านการศึกษา.....	41
4.4 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอาชีพ.....	42
4.5 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	42
4.6 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความสัมพันธ์กับผู้สมัคร.....	43
4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผล ต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป.....	44
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผล ต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร.....	45
4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผล ต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านพรรคการเมือง.....	46
4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผล ต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านนโยบาย.....	48
4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผล ต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านการรณรงค์หาเสียง.....	50
4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผล ต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านกระแสทางการเมือง.....	52
4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการเข้าร่วมทางการเมือง ของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง.....	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	56
4.15 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	58
4.16 การเปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านนโยบายจำแนกตามอายุ.....	62
4.17 การเปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านการรณรงค์จำแนกตามอายุ.....	64
4.18 การเปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านกระแสทางการเมืองจำแนกตามอายุ.....	68
4.19 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	72
4.20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายค่าของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านกระแสทางการเมืองจำแนกตามระดับการศึกษา.....	75
4.21 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	77
4.22 การเปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครจำแนกตามอาชีพ.....	81
4.23 การเปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านการรณรงค์หาเสียงจำแนกตามอาชีพ.....	82
4.24 การเปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านกระแสทางการเมืองจำแนกตามอาชีพ.....	85
4.25 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	88
4.26 การเปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านพรรคการเมืองจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	91
4.27 การเปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านการรณรงค์หาเสียงจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.28	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมือง กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	94
4.29	สรุปผลการทดลองสมมติฐาน.....	97
5.1	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยส่วนบุคคล.....	104
5.2	สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย.....	106

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	30

บทที่ 1

1.1 ที่มาและความสำคัญ

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นรูปแบบการปกครองที่ถือมติปวงชนเป็นใหญ่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525) ประชาชนจึงเป็นส่วนสำคัญที่สุด ดังคำกล่าวของอับราฮัม ลินคอล์น อดีตประธานาธิบดีของประเทศสหรัฐอเมริกาที่ได้กล่าวไว้เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน ค.ศ. 1863 ในพิธียกอัฐิวีระชนผู้พลีชีพในสงครามกลางเมืองของสหรัฐอเมริกา ณ สุสานแห่งชาติเกตตีสเบิร์ก (the Gettysburg National Cemetery) ว่า “การปกครองของประชาชน เพื่อประชาชน และโดยประชาชน” (Lorant, 1983, p. 99) โดยระบอบประชาธิปไตยเปิดโอกาสให้ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยซึ่งแบ่งได้เป็นสองรูปแบบ คือ ประชาธิปไตยทางตรง (direct democracy) หมายถึงรูปแบบการปกครองที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนในการตัดสินใจทางการเมืองโดยอาศัยหลักการฟังเสียงข้างมาก และอีกรูปแบบหนึ่ง คือ ประชาธิปไตยทางอ้อมหรือประชาธิปไตยโดยผ่านผู้แทน (indirect democracy หรือ representative democracy) หมายถึง รูปแบบการปกครองที่ประชาชนมิได้เป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยด้วยตนเอง แต่ประชาชนเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยผ่านผู้แทน (Schumpeter, 1962, p. 269) และเนื่องด้วยภายใต้บริบทสังคมในปัจจุบันที่มีสภาพแปรเปลี่ยนไปจากอดีต โครงสร้างทางสังคมที่ซับซ้อนขึ้น สังคมมีขนาดใหญ่ขึ้น จำนวนประชากรมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น รวมถึงประชาชนมีความแตกต่างทั้งด้านการรับรู้ การทำความเข้าใจ และการเข้าถึงข้อมูลด้านต่าง ๆ เป็นผลให้ประชาธิปไตยผ่านตัวแทนจึงเป็นรูปแบบที่เกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย กล่าวคือ การกำหนดให้ประชาชนเป็นผู้เลือกผู้แทนเพื่อใช้อำนาจอธิปไตยและทำหน้าที่แทนตนเอง โดยอาศัยวิธีการที่เรียกว่า “การเลือกตั้ง”

การเลือกตั้ง (Election) เปรียบเสมือนเครื่องมืออันสำคัญที่เป็นช่องทางให้แก่ประชาชนในการแสวงหาทางเลือกในการปกครองเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง และยังเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งเสริมให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยเกิดการขับเคลื่อนจนนำมาสู่กระบวนการทางประชาธิปไตยด้านอื่น ๆ เช่น การเลือกฝ่ายบริหาร การออกกฎหมายโดยฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งนี้ ยังเป็นรูปแบบพื้นฐานที่เหมาะสมที่สุดในบรรดาแบบอันหลากหลายที่นำมาซึ่งการได้มาของตัวแทนในการใช้อำนาจทางการเมืองแทนประชาชน นอกจากนี้แล้วการเลือกตั้งยังเปรียบเสมือนกระบวนการสะท้อนให้เห็นถึงเจตจำนงและการริเริ่มมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการส่งบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่ตรงกันหรือมีแนวนโยบายในการใช้อำนาจสอดคล้องกับความต้องการเข้าไปปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการกระทำประการใดประการหนึ่ง ตลอดจนการตัดสินใจในเชิงนโยบายสาธารณะเพื่อให้ก่อเกิดประโยชน์แก่ประชาชน

เป็นองค์รวม ทั้งนี้ ในท้ายที่สุดยังรวมไปจนถึงการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีให้กับผู้ที่มิฐานะเป็นเจ้าของ
อำนาจอธิปไตย

สำหรับประเทศไทย การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปรากฏขึ้นภายหลัง
การเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาสิทธิราชมาสู่การปกครองในระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2475 โดยพระราชบัญญัติ
ธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พ.ศ. 2475 กำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อทำหน้าที่ในการตราพระราชบัญญัติ (ฝ่ายนิติบัญญัติ) (สมพงษ์ เกษมสิน
และ จรุง สุภาพ, 2520 อ้างถึงใน ตำราทฤษฎี ราชสมณะ, 2530, น. 335) ภายหลังจากประกาศใช้
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยามได้ริเริ่มให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นครั้งแรก
เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2476 ในครั้งดังกล่าวเป็นวิธีการเลือกตั้งทางอ้อมโดยให้ราษฎรเลือกผู้แทน
ตำบล แล้วผู้แทนตำบลไปเลือกผู้แทนราษฎรในแต่ละจังหวัด จังหวัดใดมีประชากรเกิน 2 แสนคน
ให้เพิ่มผู้แทนราษฎรได้อีก 1 คนต่อจำนวนประชากร 2 แสนคน ซึ่งเป็นการรวมเขตทั้งจังหวัด
(อิศเรศ นิลวงศ์, 2538, น. 17) การเลือกตั้งในครั้งนี้อำหนดให้ประชาชนที่มีอายุ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป
และมีสัญชาติไทยสามารถใช้สิทธิเลือกตั้งได้ ซึ่งการเลือกตั้งครั้งแรกนี้มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งประมาณ
4,278,231 คน มีผู้มาใช้สิทธิประมาณ 1,773,532 คน คิดเป็นร้อยละ 41.45 และได้สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรที่มาจากเลือกตั้งทั้งสิ้น 78 คน (ชีวานนท์ กัญญ์ภักดิ์, 2566) ต่อจากนั้นการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของไทยเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและแต่ละครั้งก็มีความแตกต่างกันออกไปทั้ง
ด้านระบบการเลือกตั้งและจำนวนผู้มาใช้สิทธิการเลือกตั้ง ดังเช่น วันที่ 7 พฤศจิกายน 2480
การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 2 ถือได้ว่าเป็นครั้งแรกที่ประชาชนเป็นผู้ลงคะแนนเสียง
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตของตนเองได้โดยตรง โดยใช้หลักการคำนวณประชากร
100,000 คนต่อผู้แทนราษฎร 1 คน ในการเลือกตั้งครั้งนี้มีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 6,123,239 คน ผู้มาใช้
สิทธิเลือกตั้งจำนวน 2,462,535 คน คิดเป็นร้อยละ 40.22 และมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ทั้งสิ้น 91 คน (สำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร กลุ่มงานพิพิธภัณฑ์และ
จดหมายเหตุ, 2566) ต่อมาในวันที่ 11 กันยายน 2481 มีเหตุการณ์ประกาศยุบสภาซึ่งเป็นยุบสภาครั้ง
แรกนับตั้งแต่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าไปทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎร จึงนำมาสู่
การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 3 ในวันที่ 29 มกราคม 2491 และในการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้มีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 6,310,172 คน ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวน
2,210,332 คน คิดเป็นร้อยละ 35.03 ในส่วนของการคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
คำนวณจากประชากร 200,000 คนต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน รวมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่มาจากเลือกตั้งในครั้งนี้ ทั้งหมด 91 คน (ไทยพีบีเอสดิจิทัลมีเดีย, 2566)

และในส่วนของการเลือกตั้งครั้งสำคัญอีกครั้งหนึ่งคือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 7 เกิดขึ้นในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2500 มีผู้มาใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งราว 5,668,566 คน ซึ่งการเลือกตั้งครั้งสำคัญครั้งนี้เป็นการเลือกตั้งที่มีข้อสังเกตถึงความไม่โปร่งใสในการเลือกตั้งหลายเรื่อง อาทิเช่น การที่หน่วยเลือกตั้งหลายแห่งไม่มีกรรมการมาประจำหน่วย มีบุคคลบางกลุ่มได้อิทธิพลในการลงคะแนนได้คนละหลายครั้งและครั้งละหลาย ๆ บัตร มีการทำร้ายผู้ออกเสียงเลือกตั้ง มีการแจกใบปลิวโจมตีและเมื่อปิดหีบแล้วมีการเอาบัตรลงคะแนนที่เตรียมไว้ใส่เข้าไป (ไทยพีบีเอสดิจิทัลมีเดีย, 2566) นอกจากนี้ในการเลือกตั้งครั้งนี้ พรรคเสรีมนังคศิลา พรรคที่ได้รับการสนับสนุนจากจอมพล ป.พิบูลสงคราม ได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปถึง 83 คน จนนำมาสู่การเดินขบวนคัดค้านการเลือกตั้งและต่อมาเกิดการรัฐประหารในที่สุดส่งผลให้ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ผู้นำรัฐบาลต้องพ้นจากตำแหน่งไป

จากนั้นมีการเลือกตั้งขึ้นอย่างต่อเนื่องและการเลือกตั้งครั้งสำคัญที่ถูกจารึกไว้ในหน้าประวัติศาสตร์ของประเทศไทยอีกเหตุการณ์หนึ่ง คือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2535 ถือเป็น การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 16 ของประเทศไทย ซึ่งได้กำหนดให้มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้ทั้งหมด 360 คน โดยใช้การเลือกตั้งโดยตรงแบบผสม เขตละไม่เกิน 3 คน และผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคนต้องสังกัดพรรคการเมือง นอกจากนี้ยังมีองค์กรกลางที่มีหน้าที่ในการควบคุมดูแลการเลือกตั้งเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกและการเลือกตั้งในครั้งนี้มีผู้มาใช้สิทธิประมาณ 19,622,322 คน จากจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 31,660,156 คน คิดเป็นร้อยละ 58.26 ซึ่งผลของการเลือกตั้งมีพรรคการเมือง 5 พรรครวมตัวกันเพื่อจัดตั้งรัฐบาลด้วยคะแนนเสียง 195 เสียง อันประกอบด้วย พรรคสามัคคีธรรม พรรคชาติไทย พรรคกิจสังคม พรรคประชากรไทย และพรรคราษฎร แต่ทว่าได้มีการเสนอชื่อพลเอกสุจินดา คราประยูร ผู้บัญชาการทหารสูงสุดและผู้บัญชาการทหารบกให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี (ไทยพีบีเอสดิจิทัลมีเดีย, 2566) และด้วยเหตุที่ว่า พลเอกสุจินดา คราประยูร มิได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอยู่ได้ไม่ได้ก็เกิดการคัดค้านจากประชาชนอย่างหนักจนนำไปสู่การชุมนุมทางการเมืองหรือที่เรียกกันว่า “พฤษภาทมิฬ” ต่อมาพลเอกสุจินดา คราประยูร จึงประกาศลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2535 ก่อนจะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติมในเวลาต่อมา หลังจากเหตุการณ์ทางการเมืองดังกล่าวเป็นเหตุที่ส่งผลให้เกิดจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญ คือ ประชาชนเริ่มสนใจและตื่นตัวในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2544 ถือเป็น การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 20 ของประเทศไทย ซึ่งมีระบบการเลือกตั้งที่เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ กำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 500 คน โดยแบ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นแบบบัญชีรายชื่อ 100 คน และแบบแบ่งเขต

เลือกตั้งอีก 400 คน ผลการเลือกตั้งในครั้งนี้พรรคไทยรักไทยได้รับชัยชนะและมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 247 คนที่ได้รับเลือกตั้ง และอีกเหตุการณ์ครั้งสำคัญที่การเลือกตั้งถูกยกให้เป็นโมฆะ คือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 22 เกิดขึ้นในวันที่ 2 เมษายน 2549 โดยมีประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งประมาณ 44.9 ล้านคน ออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งประมาณ 29 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 64.77 และภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 มีการเลือกตั้งครั้งที่ 23 เกิดขึ้นในวันที่ 23 ธันวาคม 2550 การเลือกตั้งในครั้งนี้มีความแตกต่างจากการเลือกตั้งครั้งก่อน ๆ คือ จัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตเดียวหลายคน โดยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตเดียวหลายคนที่ทั่วประเทศจำนวน 400 คน รวมกับการเลือกตั้งแบบสัดส่วน โดยกำหนดให้กลุ่มจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง จำนวน 8 กลุ่มจังหวัด และแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เพียง 10 คน รวมเป็น 80 คน การเลือกตั้งครั้งนี้มีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 44,002,593 คน มีผู้ออกมาใช้สิทธิประมาณ 32,792,246 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5 ผลการเลือกตั้งพรรคพลังประชาชนชนะการเลือกตั้ง และในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 24 เกิดขึ้นในวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 กำหนดให้มีสมาชิกผู้แทนราษฎรจำนวน 500 คน มาจากการแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวน 375 คน และแบบบัญชีรายชื่ออีกจำนวน 125 คน มีผู้มาใช้สิทธิในการเลือกตั้ง 35,220,377 คน จากจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 46,939,549 คน คิดเป็นร้อยละ 75.03 ซึ่งผลการเลือกตั้งพรรคเพื่อไทยชนะการเลือกตั้ง (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2554)

ส่วนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ถือโมฆะครั้งที่ 2 คือ การเลือกตั้งครั้งที่ 25 เกิดขึ้นในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 เนื่องจากการเลือกตั้งที่มีเหตุการณ์ความวุ่นวายเกิดขึ้นหลายประการ อาทิ มีเหตุการณ์ชุมนุมเคลื่อนไหวขัดขวางการใช้สิทธิ์เลือกตั้ง การเลือกตั้งไม่ได้กระทำเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร และไม่มีผู้สมัครลงเลือกตั้งถึง 28 เขต ทำให้การเลือกตั้งไม่เป็นธรรมจนนำมาสู่การวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่เห็นว่า การเลือกตั้งเป็นไปอย่างไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 26 เกิดขึ้นภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ในวันที่ 24 มีนาคม 2562 ได้กำหนดรูปแบบการได้มาของตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแบบใหม่ โดยให้สิทธิแก่พรรคการเมืองซึ่งพรรคการเมืองสามารถส่งรายชื่อแคนดิเดตนายกรัฐมนตรีได้ไม่เกิน 3 ชื่อเพื่อนำไปสู่การพิจารณาในรัฐสภา นอกจากนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 500 คน มาจากระบบแบ่งเขต 350 เขต เขตละ 1 คน และแบบระบบบัญชีรายชื่ออีก 150 คน มีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 51,214,120 คน ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งราว 38,341,644 คน คิดเป็นร้อยละ 74.87 (ไทยพีบีเอสดิจิทัลมีเดีย, 2566) และในการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปครั้งล่าสุดที่มีขึ้นเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2566 มีผู้มาใช้สิทธิร้อยละ 74.69 หรือประมาณ 38 ล้านคนจากจำนวนผู้มีสิทธิ

เลือกตั้งทั้งหมด 51 ล้านคน และการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้มีจำนวนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 80 หรือประมาณ 41.8 ล้านคนจากจำนวนผู้มีสิทธิ 52.3 ล้านคน (ilaw, 2566)

จากสถิติการมาใช้สิทธิเลือกตั้งดังกล่าวที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องอาจบ่งบอกถึงนัยยะที่ว่าประชาชนมีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของอำนาจในการที่จะตัดสินใจเลือกผู้นำประเทศ (Empowerment) (ศิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์, 2558) และเมื่อความต้องการทางการเมืองของประชาชนเพิ่มสูงขึ้นสิ่งที่ตามมา คือ ประชาชนจะเข้ามามีบทบาททางการเมืองและตรวจสอบเพิ่มขึ้นตามมาด้วย ฉะนั้น จากสถิติที่แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญของประชาชนต่อการเลือกตั้งที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องจึงนำมาสู่ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งนั่นคือ แล้วสิ่งใดที่เป็นปัจจัยในการสะท้อนถึงความต้องการของประชาชนผ่านการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นอกเหนือจากนี้แล้วสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังมีบทบาทที่สำคัญซึ่งได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยตั้งแต่ฉบับแรกจนถึงฉบับปัจจุบันประกอบด้วยประเด็นที่สำคัญหลายประเด็น ซึ่งทั้งนี้ประเด็นสำคัญที่แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นตัวแทนของประชาชน คือ *สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้แทนปวงชนชาวไทยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายหรือความครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม โดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์* (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560) ซึ่งบทบัญญัติลักษณะนี้ได้บัญญัติเป็นครั้งแรกในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2489 (มาตรา 36) (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2560, น. 201) โดยบัญญัติขึ้นไว้เพื่อกำหนดสถานภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะได้รับเลือกตั้งมาจากจังหวัดใดหรือได้รับการคัดเลือกโดยคณะบุคคลใด สมาชิกต่างจะมีฐานะเป็น “ผู้แทนปวงชนชาวไทย” การปฏิบัติหน้าที่จะต้องคำนึงถึงปวงชนชาวไทยเป็นสำคัญ รวมถึงการคำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนและประโยชน์ของประเทศชาติและนอกเหนือจากนี้ยังระบุถึงอำนาจหน้าที่อื่น ๆ อีกหลายประเด็น อาทิเช่น อำนาจหน้าที่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน เป็นต้น

จากข้างต้นจะเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีหน้าที่ที่สำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะหน้าที่ด้านนิติบัญญัติและการทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนในสภาผู้แทนราษฎร การเป็นกระบอกเสียงเพื่อนำข้อร้องเรียนหรือเรียกร้องของประชาชนมาสู่รัฐสภา เพื่อจะนำมาสู่การถกประเด็นปัญหาหรือหาข้อสรุปรวมถึงการร่วมหารือเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาหรือหาทางออกของปัญหา ดังนั้น การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเปรียบเสมือนกลไกในการเชื่อมโยงระหว่างผู้บริหารประเทศและประชาชน โดยใช้กระบวนการเลือกตั้งเป็นตัวช่วยสะท้อนทัศนคติของประชาชนต่อนโยบายของรัฐบาล นอกจากนี้แล้วสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ประชาชนทุกคนควร

เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองผ่านการใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อตัดสินว่าใครจะเป็นผู้แทนของตนและพร้อมทั้งทำหน้าที่ของตนเองในการศึกษาให้ทราบถึงทัศนคติและแนวทางการดำเนินงานรวมถึงนโยบายของผู้แทนที่ตนจะลงคะแนนเลือกเพื่อใช้เป็นแนวทางในการประกอบตัดสินใจเลือกผู้แทนเข้าไปทำหน้าที่ที่สะท้อนทัศนคติและแนวทางการความต้องการของตนในการบริหารประเทศ

ฉะนั้น จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ภายใต้กติกาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนำมาประกอบการตัดสินใจเลือกผู้สมัครคนใดคนหนึ่ง เช่น ปัจจัยคุณสมบัติของผู้สมัคร ปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยในการสังกัดพรรคการเมือง เป็นต้น ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยเลือกกรณีศึกษา คือ เขตการเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา เนื่องด้วยเหตุผลหลัก 2 ประการ ประการที่ 1 จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่ใหญ่เป็นอันดับ 1 ของภาคใต้ตอนล่าง มีเขตเลือกตั้งถึง 9 เขต และจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 1,096,442 คน และมีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสูงถึงร้อยละ 82.01 (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา, 2566) นอกจากนี้ หากมาพิจารณาในเขตที่ 1 ซึ่งเป็นเขตที่ผู้ศึกษาเลือกเป็นกรณีศึกษาจะพบว่า ในเขตที่ 1 มีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 128,356 คน ซึ่งมากเป็นอันดับ 2 ของเขตเลือกตั้งทั้งหมด และประการที่สองในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 พรรคประชาธิปัตย์ได้กลับมาครองตำแหน่งอีกครั้งในเขต 1 จังหวัดสงขลา หลังจากพ่ายแพ้ให้กับคู่แข่งหน้าใหม่อย่างพรรคพลังประชารัฐในการเลือกตั้งปี พ.ศ. 2562 ซึ่งหากนับตั้งแต่การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปี 2518 พรรคการเมืองเดียวที่ครองตำแหน่งมาอย่างยาวนานในการเลือกตั้งผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา คือ พรรคประชาธิปัตย์ จะมีเพียงการเลือกตั้งในปี 2535 และปี 2562 เท่านั้นที่เสียตำแหน่งให้แก่พรรคความหวังใหม่และพรรคพลังประชารัฐตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา, 2566)

จากเหตุผลทั้งสองประการจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยเลือกกรณีศึกษาเขต 1 จังหวัดสงขลา ภายใต้คำถามสำคัญของงานวิจัยชิ้นนี้ คือ ปัจจัยใดบ้างที่ประชาชนจะคำนึงถึงและใช้พิจารณาในการลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 สำหรับวัตถุประสงค์การศึกษา ขอบเขตวิธีการศึกษา ผู้วิจัยจะอธิบายในส่วนถัดไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา” มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา พ.ศ. 2566

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ขอบเขตด้านประชากร ขอบเขตด้านเวลาและขอบเขตด้านเนื้อหา

1.3.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชาชนผู้มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่มีสิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา จำนวน 128,356 คน โดยมีผู้มาใช้สิทธิ 102,285 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในพื้นที่อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย ตำบลบ่อยาง ตำบลเขารูปช้าง ตำบลเกาะแก้ว ตำบลพะวง ตำบลทุ่งหวัง ตำบลเกาะยอ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยชิ้นนี้ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 400 คน โดยจะอธิบายรายละเอียดในส่วนวิธีการศึกษา

1.3.2 ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการวิจัยตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2566

1.3.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ในวันที่ 14 พฤษภาคม 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการวิจัยทั้งประโยชน์ในเชิงวิชาการ ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติการและประโยชน์ในเชิงนโยบาย ดังต่อไปนี้

1.4.1 ประโยชน์ในเชิงวิชาการ

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งอาจจะนำไปสู่การต่อยอดความรู้ในเรื่องการตัดสินใจทางการเมืองเชิงวิชาการในหัวข้ออื่น ๆ หรือเป็นตัวอย่างให้แก่นักวิจัยท่านอื่น ๆ ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ศึกษาต่อไป

1.4.2 ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติการ

ผลจากการวิจัยและข้อมูลจากการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาพรรคการเมืองและนักการเมืองหรือหรือภารกิจเรื่องการณรงค์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้งเพื่อนำไปสู่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

1.4.3 ประโยชน์เชิงนโยบาย

ผลของการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดแนวทางนโยบายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

1.5 นิยามศัพท์

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หมายถึง การเลือกสรรบุคคลให้เป็นผู้แทนหรือให้ดำรงตำแหน่งด้วยการออกเสียงลงคะแนน ซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในสังคมที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย

ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หมายถึง บุคคลที่สมัครเป็นตัวแทนของประชาชนในการเข้ามาทำหน้าที่ทางการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร

ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุ 18 ปี ขึ้นไป และมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยรวมถึงงานเขียนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการศึกษาและนำมาสู่การสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยการอธิบายในส่วนแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสามารถแบ่งได้เป็น 5 หัวข้อหลัก ดังนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง
- 2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดทฤษฎีในการศึกษา
- 2.6 สมมติฐานการวิจัย

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งถือเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เหตุเพราะการเลือกตั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ใช้อำนาจอธิปไตยของตนในการเลือกผู้แทน ทั้งในนามของพรรคและบุคคลเข้าสู่ระบบการเมือง รวมถึงยังเป็นการเปิดโอกาสให้พรรคการเมืองหรือผู้สมัครที่ลงแข่งขันในสนามเลือกตั้งได้ชี้แจงนโยบาย แนวทางการบริหารประเทศของตนหรือพรรคตนซึ่งเสมือนเป็นการทำข้อตกลงบางอย่างกับประชาชนเพื่อที่จะแสวงหาคะแนนเสียงให้แก่พรรคและผู้สมัครรับเลือกตั้ง และได้รับเลือกให้เป็นผู้แทนของประชาชนอย่างชอบธรรมภายใต้ระบอบประชาธิปไตย ในแง่นี้ทำให้การเลือกตั้งจึงสำคัญทั้งในแง่เป็นช่องทางหนึ่งที่ประชาชนสามารถใช้อำนาจของตนเองภายใต้ระบบการเมือง และในแง่ที่เป็นกระบวนการในการสร้างความชอบธรรมให้กับผู้นำภายใต้ระบบการเมืองหนึ่ง ๆ ด้วย

ในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความจำเป็นในการทบทวนทฤษฎีเกี่ยวกับที่มาและความหมายของการเลือกตั้ง ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

2.1.1 ที่มาและความหมายของการเลือกตั้ง

แม้ว่าการเลือกตั้งจะเป็นกระบวนการที่ปรากฏมาตั้งแต่ในสมัยกรีกโบราณที่มีการเปิดโอกาสให้พลเมืองมีส่วนในการเสนอความเห็นในการปกครองสมัยยุคกลางจนถึงช่วงก่อนศตวรรษที่ 17 ที่บางรัฐจารีตมีการเปิดโอกาสให้ขุนนางหรือเจ้าที่ดินมีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการบริหารบ้านเมือง หรือในการคัดเลือกสันตะปาปาและจักรพรรดิ (Office of the supervisor of elections, 2023) โดยในช่วง 508 ปีก่อนคริสตกาล พลเมืองกรีกที่เป็นผู้ชายและถือครองที่ดินจะถูกขอให้ลงคะแนนเลือกผู้นำทางการเมืองหรือผู้สมัครทางการเมืองที่ชาวกรีกอยากให้ถูกเนรเทศมากที่สุดไปอีกสิบปีข้างหน้า โดยหากผู้สมัครคนใดได้รับคะแนนเสียงมากกว่า 6,000 เสียง ผู้สมัครนั้นจะถูกเนรเทศ แต่อย่างไรก็ตามการเลือกตั้งที่ปรากฏในปัจจุบันนั้นมีลักษณะที่แตกต่างออกไปมากโดยมีพัฒนาการเริ่มจากช่วงการเกิดขึ้นของระบอบรัฐชาติสมัยใหม่และแนวคิดประชาธิปไตยแบบตัวแทนซึ่งเริ่มค่นชัดในยุโรปตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 เป็นต้นมา

ในช่วงศตวรรษที่ 17 แนวคิดเกี่ยวกับบงค์รวมและตำแหน่งแห่งที่ทางอำนาจที่รวมอยู่กับบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือรวมอยู่กับศาสนจักรได้เสื่อมถอยลง ในทางกลับกันแนวคิดเกี่ยวกับปัจเจก (Individualistic conception) และสิทธิเสรีภาพเริ่มก่อตัวมากขึ้น สภาพะดังกล่าวนำมาซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับอำนาจที่ผูกอยู่กับปัจเจกบุคคลทั่วไปภายในรัฐ (Webb et al., 2023) ซึ่งจะแตกต่างจากในช่วงก่อนหน้านี้ที่อำนาจสถิตอยู่กับศาสนจักรหรือกษัตริย์องค์ใดองค์หนึ่งเพียงเท่านั้น ตัวอย่างที่เห็นได้เช่นการปฏิวัติอันรุ่งโรจน์ในอังกฤษ (Glorious Revolution) ค.ศ. 1688 ที่เปลี่ยนจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชมาสู่ระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา หลังเหตุการณ์นี้อังกฤษมีการจัดความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันกษัตริย์กับรัฐสภาใหม่ เช่น การให้ความสำคัญกับการเลือกตั้งในฐานะกระบวนการหนึ่งในการก้าวขึ้นสู่อำนาจในการออกกฎหมายและควบคุมการเงินเป็นของรัฐสภาโดยเด็ดขาด หรือข้อกำหนดที่ระบุว่าจะต้องไม่มีกษัตริย์องค์ใดพยายามปกครองโดยปราศจากรัฐสภาอีกเป็นอันขาด (กุลลดา เกษบุญชู มีด, 2561, น. 222) เหตุการณ์นี้ถือเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญในปลายศตวรรษที่ 17 ที่นำมาสู่การสร้างระบบการเมืองโดยมีการเลือกตั้งเป็นองค์ประกอบสำคัญ รวมถึงนำไปสู่การก่อร่างของพรรคการเมืองในอังกฤษอย่างพรรควิก (Whig) และพรรคทอรี (Tory) แข่งขันกันในการเลือกตั้งเพื่อส่งตัวแทนของพรรคเข้าไปใช้อำนาจทางการเมือง

ภายหลังการปฏิวัติอันรุ่งโรจน์ในอังกฤษ ทั่วภาคพื้นยุโรปเริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงในแง่ที่ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เสื่อมถอยและระบอบประชาธิปไตยที่มีการเลือกตั้งเป็นกระบวนการสำคัญในการคัดเลือกคนเข้าไปใช้อำนาจทางการเมืองแผ่ขยายมากขึ้น เหตุนี้ส่งผลให้การเลือกตั้งกลายเป็นที่ยอมรับในประเทศต่าง ๆ ว่าเป็นกระบวนการขั้นต้นในระบอบประชาธิปไตยแบบ

ตัวแทน รวมถึงกระบวนการหนึ่งในการออกจากปัญหาความขัดแย้ง ความรุนแรงทางการเมือง หรือแม้แต่การปฏิวัติ ซึ่งแนวคิดเช่นนี้สืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ความหมายของการเลือกตั้งในปัจจุบันจึงไม่ใช่ความหมายหรือคำอธิบายเกี่ยวกับการเลือกตั้งในสมัยกรีกโบราณ แต่เป็นความหมายที่อยู่บนฐานของระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทนเป็นหลัก โดยสำหรับในประเทศไทย นักวิชาการด้านพรรคการเมืองและการเลือกตั้งได้ให้ความหมายไว้ในหลายลักษณะแต่มีจุดร่วมกันคือ งานส่วนใหญ่นิยามการเลือกตั้งว่าเป็นกิจกรรมทางการเมืองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยในการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง เป็นการแสดงออกถึงเจตนารมณ์ของประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศที่เรียกร้องและสนับสนุนให้มีการปฏิบัติจัดทำหรือละเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในทางการเมืองและการตัดสินใจในนโยบายสาธารณะที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน ตัวอย่างเช่น กระทบต่อทฤษฎีประชาธิปไตย อธิบายว่า การเลือกตั้งเป็นเงื่อนไขสำคัญที่สุดประการหนึ่งของระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้เพราะการเลือกตั้งเป็นการแสดงออกซึ่งเจตนารมณ์ของประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศผู้ที่จะมอบความไว้วางใจในตัวแทนเพื่อไปใช้อำนาจแทนตน อีกทั้งการเลือกตั้งยังถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์โดยเฉพาะในสังคมประชาธิปไตย (กระทบต่อ ทฤษฎีประชาธิปไตย, 2525, น. 201)

ในงานเรื่อง การเลือกตั้งกับการพัฒนาทางการเมืองของพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว ยังได้อธิบายความหมายของการเลือกตั้งในแนวทางเดียวกันกับกระทบต่อ ทฤษฎีประชาธิปไตย โดยระบุว่า การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองและการปกครอง เพราะการเลือกตั้งเป็นการแสดงออกซึ่งเจตจำนงของประชาชนในการปกครองประเทศ เจตจำนงดังกล่าวปรากฏอยู่ในลักษณะของการเรียกร้อง (Demand) หรือสนับสนุน (Support) ต่อการตัดสินใจทั้งหลายในระบบการเมือง (พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2534, น. 201) ในอีกความหมายหนึ่ง การเลือกตั้งจึงเปรียบเสมือนกลไกที่นำข้อเรียกร้องของประชาชนเข้าสู่ระบบการเมือง เพื่อให้รัฐบาลสามารถกำหนดนโยบายหรือออกปัจจัยนำออก (Output) ให้ตรงกับความต้องการของประชาชน

วิสุทธิ์ โทธิแท้แทน นิยามว่า การเลือกตั้งเป็นกิจกรรมและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการให้เข้ามาซึ่งตัวแทนของประชาชนโดยประชาชนเป็นผู้เลือกตั้ง (voters) โดยใช้ดุลยพินิจเลือกตัวแทนของตนจากบรรดาผู้สมัครรับเลือกตั้งที่หลากหลาย (candidates) เพื่อให้ผู้ได้รับเลือกไปดำรงตำแหน่งและทำหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งแทนประชาชน (วิสุทธิ์ โทธิแท้แทน, 2550, น. 51)

อรรถสิทธิ์ พานแก้ว อธิบายว่า การเลือกตั้งมีหัวใจสำคัญคือการเปลี่ยนคะแนนเสียง (Votes) เป็นที่นั่งในสภา (Seats) (อรรถสิทธิ์ พานแก้ว, 2564, น. 292)

หากพิจารณาจากนิยามการเลือกตั้งของนักวิชาการด้านการเมืองและการเลือกตั้งจะพบว่าการเลือกตั้งนั้นเป็นกระบวนการหรือกิจกรรมทางการเมืองที่สำคัญและเสมือนเป็นขั้นต้นของ

ระบอบประชาธิปไตย อีกทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการทางการเมือง การตัดสินใจในเชิงนโยบายสาธารณะที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน เป็นกระบวนการเปลี่ยนคะแนนเสียงสู่ที่นั่งในสภา และที่สำคัญที่สุดคือเป็นกระบวนการแสวงหาทางเลือกในการเมืองการปกครองประชาชน (วัชรมา ไชยสาร, 2544, น. 11-25) หรือกล่าวโดยสรุปได้ว่า การเลือกตั้งเป็นกิจกรรมทางการเมืองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยในการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองเป็นการแสดงออกถึงเจตนารมณ์ของประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศที่เรียกร้องและสนับสนุนให้มีการปฏิบัติจัดทำหรือละเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในทางการเมืองและการตัดสินใจในนโยบายสาธารณะที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน

2.1.2 หลักการพื้นฐานของการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งเป็นสิ่งที่ปรากฏขึ้นทั้งในระบบการเมืองที่เป็นและไม่เป็นประชาธิปไตย กล่าวคือ ในประเทศที่ไม่ได้เป็นประชาธิปไตยตั้งมั่นหลายประเทศก็มีการเลือกตั้งเช่นเดียวกับประเทศที่เป็นประชาธิปไตย ตัวอย่างเช่น ประเทศสิงคโปร์ที่มีการเลือกตั้ง แต่สิงคโปร์ยังคงไม่ถูกนับว่าเป็นประเทศประชาธิปไตยเต็มใบเนื่องจากการเมืองถูกครอบงำด้วยพรรคเพียงพรรคเดียวมาเป็นเวลานานโดยพรรค PAP (People's Action Party) หรือกัมพูชาที่มีการเลือกตั้งเมื่อ 23 กรกฎาคม พ.ศ.2566 แต่กัมพูชาก็ยังไม่เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์เช่นกัน (Seth Mydans, 2023) ในแง่นี้จึงจำเป็นต้องกล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของการเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตย และองค์ประกอบของการเลือกตั้งที่จะเอื้อให้ประเทศต่าง ๆ สามารถพัฒนาประชาธิปไตยให้ตั้งมั่นไว้ในงานวิจัยชิ้นนี้ด้วย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

หลักการพื้นฐานของการเลือกตั้งที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกคือ หลักการเลือกตั้งต้องเสรีและเป็นธรรม (Free and Fair Election) โดยเป็นหลักการที่ได้ประกาศและได้รับการรับรองโดยสหภาพรัฐสภาในวันที่ 26 มีนาคม ค.ศ. 1994 ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส (สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์, 2561, น. 8)

การเลือกตั้งที่เสรี (Free) สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ อธิบายว่า หมายถึงการที่พลเมืองที่มีคุณสมบัติตามกำหนดย่อมมีสิทธิเลือกตั้ง สามารถแสดงเจตจำนงหรือความต้องการได้อย่างแท้จริง มีอิสระในการตัดสินใจเลือก (หรือเลือกที่จะไม่เลือก) ตัวแทนและพรรคการเมืองที่ตนชื่นชอบได้ ทั้งนี้การเลือกหรือตัดสินใจไม่เลือกจะต้องเป็นไปโดยปราศจากการถูกข่มขู่ คุกคาม ความกลัว บางอย่าง หรือการบังคับ นอกจากนี้การเลือกตั้งที่เสรียังหมายถึงการให้สิทธิประชาชนโดยปราศจากข้อจำกัดทางกายภาพ เช่น ประเทศส่วนใหญ่กำหนดอายุของผู้ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งไว้ที่ 18 ปี แต่ต้องไม่มีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดอื่น ๆ เช่น การกำหนดเกี่ยวกับทรัพย์สิน รายได้ วุฒิสภา

สิทธิ เป็นต้น และอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับการเลือกตั้งที่เสรี คือ การลงคะแนนเสียงต้องเป็นความลับ (Secret ballot) (สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์, 2561, น. 8-10)

การเลือกตั้งที่เป็นธรรม (Fair) หมายถึง การที่พรรคการเมืองและผู้นำทางการเมืองมีโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการแข่งขันในตลาดการเลือกตั้งเพื่อแสวงหาคะแนนเสียงเลือกตั้งจากค่านิยมของประชาชน การแข่งขันอย่างเท่าเทียมตามที่กล่าวถึงนี้ ยกตัวอย่างเช่น เปิดให้มีการรวมกลุ่มอุดมการณ์ต่าง ๆ ในสังคมการเมืองมีสิทธิในการจัดตั้งพรรคการเมืองเพื่อลงแข่งขันได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่แยกหรือกีดกันกลุ่มใด ๆ ออกจากการเมือง หรือการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของแต่ละพรรคการเมืองจะต้องมีสิทธิและโอกาสในการหาเสียงกับประชาชนในช่วงก่อนเลือกตั้งอย่างเท่าเทียมกัน ในทางกลับกันส่วนของผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สำหรับการเลือกตั้งที่เป็นธรรมนั้นผู้ไปใช้สิทธิทุกคนจะต้องมีคุณค่าและความหมายเช่นเดียวกันบนฐานของความเท่าเทียม (equal right to vote) และผลเลือกตั้งจะต้องสะท้อนเจตจำนงของประชาชน (สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์, 2561, น. 11)

การเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรม (Free and Fair Election) เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นพร้อมกับการสถาปนาประชาธิปไตย และบางประเทศที่มีการเลือกตั้งอาจได้มีหลักการเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรมมาตั้งแต่ต้นก็ได้ ตัวอย่างเช่น การเลือกตั้งในประเทศอังกฤษหลังการปฏิวัติอันรุ่งโรจน์ ค.ศ.1688 ในช่วงเวลาดังกล่าวจนถึงก่อน ค.ศ.1832 มีเพียงร้อยละ 5 ของผู้ชายที่เป็นพลเมืองอังกฤษเท่านั้นที่มีสิทธิเลือกตั้ง โดยใช้เกณฑ์ 3 ประการ ได้แก่ เพศ อายุ และการถือครองทรัพย์สิน ซึ่งสิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่า การเลือกตั้งในช่วงแรกเริ่มนั้นยังไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ของการเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรม อย่างไรก็ตามในช่วงศตวรรษที่ 19 อังกฤษเริ่มมีการขยายสิทธิเลือกตั้งให้คนกลุ่มอื่น ๆ อาทิ กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มผู้อาศัยในเขตชนบท และกลุ่มเพชหุงในต้นศตวรรษที่ 20 ซึ่งส่งผลให้การเลือกตั้งในอังกฤษสอดคล้องกับลักษณะของการเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรม รวมถึงมีส่วนสำคัญให้เกิดการพัฒนาประชาธิปไตยจนตั้งมั่นได้ในที่สุด (สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์, 2561, น. 13) ในแง่นี้แต่ละประเทศจึงควรที่จะพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งการเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรม

สำหรับการสร้างการเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรมให้เกิดขึ้นได้นั้น ในงานของสิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ ระบุว่า การเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรมจะเกิดขึ้นได้ต้องมี 3 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1. ประชาชน 2. ผู้สมัครและพรรคการเมือง 3. รัฐ

ประชาชน จะต้องมีอิสระในการเลือกพรรคการเมืองหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ใดก็ได้โดยปราศจากการซื้อสิทธิ ขายเสียง ความกลัวผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น หรือระบบอุปถัมภ์

ผู้สมัครและพรรคการเมือง จะต้องมีสิทธิและหน้าที่แข่งขันเลือกตั้งตามเกณฑ์ที่สอดคล้องกับหลักกฎหมายอันเป็นสากล โดยที่ผู้สมัครและพรรคจะต้องเข้าถึงเครื่องมือสื่อสารได้อย่างเท่าเทียม ปราศจากการกีดกัน กลั่นแกล้งผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใด ๆ ซึ่งหากเกิดขึ้นก็ควรที่จะมีกระบวนการยุติธรรมเป็นผู้ตัดสิน

รัฐ เป็นองค์ประกอบที่มีหน้าที่จัดการเลือกตั้งให้มีประสิทธิภาพ เป็นกลาง และเข้าถึงได้สำหรับทุกกลุ่มการเมือง ทั้งนี้รวมถึงการวางกฎกติกาเกี่ยวกับระบบเลือกตั้งอย่างเป็นธรรม และทำให้คะแนนเสียงของประชาชนถูกเปลี่ยนเป็นผู้แทนได้อย่างเป็นธรรมมากที่สุดไม่ส่งผลให้เกิดการได้เปรียบหรือเสียเปรียบกับพรรคใดพรรคหนึ่ง (สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์, 2561, น. 16-18)

ทั้ง 3 องค์ประกอบนี้เป็นส่วนสำคัญที่หนุนเสริมให้เกิดการเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรม ซึ่งแน่นอนว่าหากประเทศหนึ่ง ๆ สามารถพัฒนาการเลือกตั้งให้มีความสำคัญต่อระบบการเมือง มีการเลือกตั้งตามเกณฑ์ที่ว่ามานี้ได้ ประเทศเหล่านั้นย่อมมีปัจจัยพื้นฐานที่เอื้อต่อการพัฒนาประชาธิปไตย และอาจมุ่งสู่การเป็นประเทศประชาธิปไตยตั้งมั่นได้ในอนาคต

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง

2.2.1 การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเมืองและการเลือกตั้ง

พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งเป็นการศึกษาปัจจัยในด้านต่าง ๆ ของผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งอยู่ภายใต้กรอบแนวคิดแบบพฤติกรรมนิยม ที่มุ่งศึกษาเหตุปัจจัยที่มีส่วนให้ปัจเจกหรือกลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมการเมืองในรูปแบบหนึ่งเกิดขึ้น งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการเมืองของกลุ่มคนผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งในเขต 1 จังหวัดสงขลา ทำให้ผู้วิจัยจำเป็นต้องทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเมือง และพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งเพื่อนำไปสู่กรอบแนวคิดการวิจัยซึ่งจะกล่าวในส่วนถัดไป

พฤติกรรมทางการเมือง (Political behavior) หมายถึง การแสดงกริยาอาการและความรู้สึกนึกคิดทางการเมืองของมนุษย์ การแสดงกริยาอาการและความนึกคิดดังกล่าวเป็นปฏิกริยาตอบสนองกระบวนการทางการเมืองการปกครองที่มีอยู่ในแต่ละระบบการเมือง ดังนั้น พฤติกรรมทางการเมืองจึงหมายถึง ลักษณะรูปแบบของกริยาอาการและความนึกคิดทางการเมืองการปกครอง ตัวอย่างเช่น รูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบต่าง ๆ เช่น การออกเสียงเลือกตั้ง การปฏิบัติตามกฎหมาย ความสนใจทางการเมือง ความเบื่อหน่ายทางการเมือง และความเชื่อมั่นทางการเมือง เป็นต้น

ในงานของสุจิต บุญบงกาญจน์ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2525) อธิบายว่า แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมกรรมการลงคะแนนเสียงในทางรัฐศาสตร์ถูกพัฒนาขึ้นมาจากนักวิชาการ 2 สาขา

สำคัญที่ให้ความสนใจ ได้แก่ นักสังคมวิทยาและนักรัฐศาสตร์กลุ่มพฤติกรรมนิยมซึ่งได้รับความนิยมในการศึกษาการเมืองช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา นักวิชาการเหล่านี้ให้ความสนใจกับอิทธิพลของสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมที่มีต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของบุคคล บ่งชี้จากการศึกษาอาชีพ กลุ่มชาติพันธุ์ หรือกลุ่มวัฒนธรรมและชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ รวมทั้งแบบแผนการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีด้วย (สุจิต บุญบงการและพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2527, น.7)

ในการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในทางสังคมศาสตร์สามารถแบ่งทฤษฎีของการลงคะแนนเสียงได้เป็น 4 กระบวนทัศน์หลัก ได้แก่ ทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนด (Determinative theories) ทฤษฎีสำนึกเชิงเหตุผล (Consciously rational theories) ทฤษฎีระบบ (system theories) และทฤษฎีผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์ (Patron-Client theories) รายละเอียด ดังนี้

1. ทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนด (Determinative theories) มีพื้นฐานการวิเคราะห์มาจากสาขาจิตวิทยานำโดย เคิร์ต เลวิน โดยทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนดอธิบายว่า ปัจจัยทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญที่กำหนดพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงของประชาชน ปัจจัยทางสังคมนี้เกี่ยวเนื่องกับภูมิหลังของแต่ละบุคคลทั้งในระดับทั่วไปลงมาถึงในระดับแคบหรือช่วงที่จะมีการตัดสินใจซึ่งผู้ที่มีภูมิหลังแตกต่างกันทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง ประสบการณ์ส่วนตัว ย่อมที่จะมีพฤติกรรมตัดสินใจแตกต่างกัน ในแง่นี้ทำให้ภูมิหลังและประสบการณ์ทั้งระยะยาวและระยะสั้นมีอิทธิพลอย่างมากต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง รวมถึงผลเลือกตั้งและภูมิทัศน์ทางการเมืองหลังเลือกตั้ง

2. ทฤษฎีความสำนึกเชิงเหตุผล (Consciously rational theories) มีพื้นฐานการวิเคราะห์มาจากสาขาเศรษฐศาสตร์และกรอบคิดที่เชื่อด้วยความเป็นเหตุเป็นผล (Rational choice framework) ภายใต้ทฤษฎีนี้เชื่อว่า การที่ปัจเจกแสดงพฤติกรรมเลือกพรรคการเมืองหรือผู้สมัครคนใดคนหนึ่งนั้นเป็นเพราะปัจเจกบุคคลมีการคิดไตร่ตรอง และคำนวณผลได้ผลเสียมาก่อนหน้านี้แล้วจากการพิจารณานโยบายของพรรค สภาพของผู้สมัครรับเลือกตั้งว่าพรรคใดหรือผู้สมัครคนใดจะสร้างประโยชน์ให้กับปัจเจกได้มากที่สุด แนวคิดเช่นนี้เสมือนการตัดสินใจของผู้บริโภคในทางเศรษฐศาสตร์

3. ทฤษฎีระบบ (system theories) เป็นการนำตัวแบบเกี่ยวกับระบบการเมืองมาเป็นเครื่องมือในการอธิบายพฤติกรรมเลือกตั้งของปัจเจกบุคคล โดยทฤษฎีระบบมองว่า การที่ปัจเจกแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งขึ้นมานั้นเป็นผลมาจากตัวระบบการเมือง ณ ขณะนั้น เช่น การลงคะแนนเสียงของประชาชนจะมากหรือน้อยในการเลือกตั้งแต่ละครั้งขึ้นอยู่กับตัวระบบการเมืองที่ในช่วงเวลาดังกล่าวมีเสถียรภาพมากหรือน้อยเพียงใด หรือในช่วงเวลาดังกล่าวรัฐกำลังมี

ปัจจัยนำออก (Output) ที่ตรงกับความต้องการ (Demand) ของประชาชนหรือไม่ ปัจจัยนำออกที่ว่านี้อาจเป็นนโยบาย แนวทางการบริหารประเทศ ภาพพจน์ที่มีต่อการปฏิบัติงานของพรรค หรือแม้แต่สถานการณ์ภายในและภายนอกประเทศ เป็นต้น ซึ่งผันแปรไปในแต่ละช่วงสมัยการเลือกตั้ง

4. ทฤษฎีเกี่ยวกับผู้อุปถัมภ์และผู้รับอุปถัมภ์ (Patron-client) ผู้มีส่วนสำคัญในการบุกเบิก ทฤษฎีระบบอุปถัมภ์ในการอธิบายการลงคะแนนเสียงของปัจเจก หรือพฤติกรรมของปัจเจกคือ Fred W. Riggs ในปี 1966 ภายใต้อธิบายทฤษฎีนี้มองว่า การกระทำของปัจเจกนั้นปัจจัยสำคัญมาจาก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองฝ่ายซึ่งต่างช่วยเหลือกันแต่อยู่บนฐานของความไม่เท่ากัน ความสัมพันธ์ระหว่างสองฝ่ายนี้อาจเป็นไปได้ทั้งในเรื่องเศรษฐกิจ การช่วยเหลืออุปการะ การให้ความคุ้มครอง หรือการผูกขาดโอกาสในการแสวงหาประโยชน์ต่าง ๆ ของปัจเจกก็ได้ สิ่งเหล่านี้ เรียกว่าการอุปถัมภ์หรือระบบอุปถัมภ์ ซึ่งความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์มีส่วนสำคัญในการกำหนด พฤติกรรมของปัจเจกที่ออกไปลงคะแนนเลือกตั้ง ตัวอย่างเช่น ในการเลือกตั้งท้องถิ่น เหตุที่ ประชาชนจำนวนมากเลือกผู้นำท้องถิ่นคนเดิมซ้ำ ๆ อาจไม่ได้เป็นเพราะปัจจัยภูมิหลังของปัจเจก ปัจจัยด้านตัวระบบการเมือง แต่เป็นเพราะความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ระหว่างผู้เลือกกับผู้ถูกเลือก และส่งผลให้ผู้อุปถัมภ์ชนะการเลือกตั้งอย่างผูกขาดในพื้นที่หนึ่ง ๆ ได้เป็นเวลานาน เป็นต้น (ศิวัชร ปัญญา, 2538, น. 42-44)

2.2.2 แนวคิดการเลือกตั้งกับกระบวนการตัดสินใจ

อีกหนึ่งแนวคิดหนึ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมเลือกตั้งของประชาชน คือ แนวคิดเกี่ยวกับ กระบวนการตัดสินใจที่มองว่า มนุษย์จะมีการแสดงพฤติกรรมบางอย่างออกมาเมื่อได้รับสิ่งกระตุ้น กล่าวคือ สิ่งกระตุ้นเป็นปัจจัยสำคัญในพฤติกรรมเลือกตั้งของประชาชนซึ่งรวมทั้งสิ่งกระตุ้นใน ทางบวกและทางลบ เมื่อปัจเจกได้รับสิ่งกระตุ้นแล้วจะทำให้เกิดการตัดสินใจซึ่งประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนของการตัดสินใจ ดังนี้

1. การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งและข่าวสารเกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็น ขั้นตอนแรกของกระบวนการตัดสินใจเลือกตั้ง ตัวอย่างเช่น การได้รับข่าวสารว่าจะมีการเลือกตั้ง ข่าวเกี่ยวกับนโยบายหรือแม้แต่ประวัติและภาพลักษณ์ของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

2. การสร้างหลักเกณฑ์และให้น้ำหนักของหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกตั้ง หมายถึง กระบวนการที่ปัจเจกสร้างเกณฑ์หรือตัวแทนในอุดมคติของตนขึ้นมา ทั้งนี้ การที่ผู้มีสิทธิออกเสียง จะลงคะแนนเลือกผู้ใด และโดยใช้หลักเกณฑ์ใดเป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจย่อมขึ้นอยู่กับ ปัจจัยหลายประการ เช่น ผู้สมัครที่จะสร้างประโยชน์ให้กับปัจเจกได้มากที่สุด หรือผู้สมัครที่เคยมี คุณูปการต่อพื้นที่หนึ่ง ๆ มากที่สุด เป็นต้น

3. ขั้นตอนการประเมินและการจัดลำดับผู้สมัครรับเลือกตั้ง คือ ขั้นตอนที่ปัจเจกจะทำการประเมินผู้สมัครแต่ละคนหรือแต่ละพรรคตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กล่าวคือ เมื่อได้กำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ และให้มีน้ำหนักของหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการลงคะแนนเสียงตามที่ผู้ลงคะแนนเสียงใช้เป็นหลักเกณฑ์ ในการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งแล้ว จากนั้นจะเป็นการประเมินผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนว่า ตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดมานั้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนควรได้รับการประเมินตามการประเมินของผู้ลงคะแนนเสียงแต่ละคน

4. ขั้นตอนการตัดสินใจ ขั้นสุดท้ายที่จะลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครคนใดคนหนึ่งโดยผู้ลงคะแนนเสียงจะตัดสินใจลงคะแนนเสียงให้กับผู้สมัครที่มีคะแนนรวมจากการประเมินมากที่สุด อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติอาจมีปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องและทำให้ปัจเจกเปลี่ยนการตัดสินใจได้ เช่น ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น การซื้อเสียง คำมั่นสัญญาบางอย่างจากผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือพรรคการเมือง

ทั้ง 4 ขั้นตอนข้างต้นเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในช่วงก่อนการเลือกตั้ง ซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมของปัจเจกที่จะตัดสินใจเลือกพรรคหรือผู้สมัครคนใดคนหนึ่งในวันเลือกตั้ง อย่างไรก็ตามแนวคิดนี้ไม่ได้ปฏิเสธว่ากระบวนการที่เกิดขึ้นจะมาจากความคิดไตร่ตรองของปัจเจกบุคคลเพียงอย่างเดียว แต่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมรอบปัจเจกด้วยที่อาจมาแทรกการตัดสินใจเลือกผู้สมัครในแต่ละครั้ง สิ่งแวดล้อมที่ว่ามีทั้งเรื่องเรื่องประสบการณ์ทางสังคมการเมืองที่มีมาก่อนและเรื่องระยะสั้นก่อนการเลือกตั้งครั้งนั้น ๆ

เรื่องประสบการณ์ทางสังคมการเมืองที่มีมาก่อน ตัวอย่างเช่น งานศึกษาของ Wolfinger และ Rosenstone ที่อธิบายว่า ระดับการศึกษาของผู้มีสิทธิเป็นปัจจัยสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับการออกไปใช้สิทธิของคนอเมริกัน โดยที่ระดับรายได้และระดับอายุก็เป็นปัจจัยรองลงมาที่ส่งผลกระทบต่อ การออกไปใช้สิทธิเช่นเดียวกัน ปัจจัยด้านลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของบุคคลในแต่ละประเทศนอกจากสหรัฐอเมริกาต่างก็มีผลต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งแทบทั้งหมด โดยระดับการศึกษาและอายุของผู้มีสิทธิก็ยังคงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งในระดับสูงเช่นกัน (Rosenstone, 1980) หรือการศึกษาในประเทศไทยของพิชาย รัตนดิกล ที่ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างชนชั้นกับพฤติกรรมการเลือกตั้งพบว่า อิทธิพลของลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีต่อการออกไปใช้สิทธิของคนกรุงเทพฯ นั้นมีอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะชนชั้นกลางจะออกไปใช้สิทธิมากกว่าชนชั้นล่าง โดยให้เหตุผลในเรื่องของการขาดเวลาทางสังคมที่มีผลต่อระดับความสนใจหรือตื่นตัวทางการเมืองของชนชั้นกลางมากกว่าชนชั้นล่าง (พิชาย รัตนดิกล ฌ ฎเกีต, 2541)

นอกจากนี้ สุจิตต์ บุญบงการและพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว ยังพบว่า คนที่มีแนวโน้มออกไปเลือกตั้งนั้น ได้แก่ ผู้ที่มีรายได้น้อยและมีอาชีพอยู่ในเขตพื้นที่ชนบท ไม่ใช่ผู้ที่มีรายได้สูงและอาชีพอยู่ในเขตเมือง (สุจิตต์ บุญบงการ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2527) หรือในงานของสุจิตต์ และพรศักดิ์ ให้เหตุผลว่า เหตุที่ผู้อาศัยอยู่ในชนบทจะออกไปใช้สิทธิ์มากกว่าผู้มีรายได้สูงในเมืองเป็นเพราะการกระตุ้นในระยะสั้นก่อนการเลือกตั้งครั้งนั้น ๆ ซึ่งหมายถึงการถูกชักจูงหรือถูกระดมให้ออกไปลงคะแนนก่อนการเลือกตั้งจะเกิดขึ้นไม่นาน

ในแง่นี้เห็นได้ว่า กระบวนการตัดสินใจของปัจเจกในการออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งนั้นจึงมีกระบวนการและขั้นตอนที่ชัดเจน อันได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร สร้างเกณฑ์ ประเมิน และตัดสินใจ อย่างไรก็ตามในระหว่างกระบวนการเหล่านี้ก็อาจมีสภาพแวดล้อมทั้งในระยะสั้นและระยะยาวของปัจเจกเข้ามาแทรกแซงกระบวนการ แต่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครคนหนึ่งคนใดได้ด้วยเช่นกัน

2.3 แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นหนึ่งในประเด็นสำคัญภายใต้ระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งถือเป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองขั้นต้นในกระบวนการเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตย โดย Robert A. Dahl (1971) อธิบายให้เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมืองว่า ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยสิ่งสำคัญในการจัดการเป็นหรือไม่เป็นประชาธิปไตยคือเรื่องของฝ่ายตรงข้ามทางการเมือง (Opposition) ที่เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองหรือแข่งขันในระบบการเมือง ทั้งผ่านการเลือกตั้งและการมีส่วนร่วมในด้านอื่น ๆ มากหรือน้อยเพียงใด ซึ่งระบอบประชาธิปไตยจะเกิดการพัฒนาและตั้งมั่นได้นั้น ระบบการเมืองจะต้องเปิดโอกาสให้เกิดการแข่งขันและประชาชนทุกกลุ่มในสังคมสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองได้อย่างเท่าเทียมกัน (Dahl, 1971)

Dahl ได้เสนอคุณลักษณะ 8 ประชาธิปไตย ได้แก่ 1. สิทธิในการเลือกตั้ง 2. สิทธิที่จะมีการเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรม 3. สิทธิที่ชนชั้นนำทางการเมืองจะแข่งขันเพื่อแสวงหาคะแนนเสียงสนับสนุน 4. สิทธิตามกติกาที่จะแข่งขันเพื่อชิงตำแหน่งสาธารณะ 5. เสรีภาพในการรวมกลุ่มและจัดตั้งองค์กร 6. เสรีภาพในการแสดงออก 7. สามารถเข้าถึงข้อมูลที่หลากหลายไม่มีการจำกัดหรือผูกขาดแหล่งข้อมูล และ 8. มีสถาบันการเมืองที่กำกับให้นโยบายของรัฐบาลมาจากผู้ออกเสียงเลือกตั้ง และสะท้อนความพอใจของผู้ออกเสียงเลือกตั้ง ประการเหล่านี้เป็นคุณลักษณะจำเป็นของระบอบประชาธิปไตย โดยที่ประการที่ 1 ถึง 4 เป็นคุณลักษณะสำคัญของระบอบเสรีประชาธิปไตย (Liberal Democracy) ขณะที่ 4 ประการหลังแม้จะไม่เกี่ยวข้องโดยตรงแต่สัมพันธ์กับโครงสร้างทางสังคมที่เปิดให้แข่งขันเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองเกิดขึ้นในบรรยากาศการแข่งขันอย่างเสรี ซึ่งล้วน

จำเป็นในการเอื้อให้การเลือกตั้งมีความหมายเกิดขึ้นได้จริง และดำรงอยู่อย่างยั่งยืน (สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์, 2561, น. 11-12)

Verba, Nie และ Kim (1987) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมืองว่า เป็นกิจกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมายกระทำโดยประชาชนและโดยส่วนบุคคล มีเป้าหมายเพื่อเข้าไปมีอิทธิพลต่อการคัดเลือกบุคลากรของรัฐบาล และหรือกิจกรรมของรัฐบาล ซึ่งบุคคลทั้ง 3 ได้กำหนดรูปแบบของการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ถูกต้องตามกฎหมาย (ศิระพร ปัญจมาลา, 2538, น. 46-48) ดังนี้

1. การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
2. กิจกรรมการรณรงค์หาเสียง
3. กิจกรรมของชุมชน เช่น กิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กรที่ประชาชนร่วมกันดำเนินการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาประเด็นทางการเมืองในโอกาสต่าง ๆ
4. การติดต่อเฉพาะเรื่อง หมายถึง ประชาชนภายในรัฐที่สามารถติดต่อเฉพาะเรื่องกับหน่วยงานของรัฐบาลได้ ในประเด็นนี้อาจรวมถึงการตั้งประเด็นคำถามต่อการทำงานของรัฐ หรือแม้แต่สถาบันอื่น ๆ ในสังคมที่มีส่วนในการใช้อำนาจสาธารณะ

นอกจากนี้ หากพิจารณาความหมายการมีส่วนร่วมที่ Samuel P. Huntington เสนอจะเห็นได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นมีความสำคัญและประชาชนสามารถกระทำได้นอกจากการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพียงเท่านั้น โดย Huntington ได้จำแนกรูปแบบของการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง (ศิระพร ปัญจมาลา, 2538, น. 46-48) ดังนี้

1. กิจกรรมการเลือกตั้ง เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง รวมถึงการเข้าร่วมรณรงค์หาเสียงในการเลือกตั้ง
2. การล๊อบบี้ เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถทำได้ เช่น กลุ่มผลประโยชน์เลือกสนับสนุนเงินให้แก่พรรคการเมือง ใช้ในการหาเสียงเลือกตั้ง
3. กิจกรรมองค์กร เป็นกิจกรรมทางการเมืองของกลุ่มองค์กรใด ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเข้าไปมีอิทธิพลต่อประเด็นเฉพาะเรื่องนั้น ๆ
4. การติดต่อ ในข้อนี้มีความคล้ายกับการติดต่อเฉพาะเรื่องตามที่ Verba และคณะได้ระบุไว้ คือ ประชาชนที่สามารถติดต่อรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับรัฐบาลได้
5. การใช้ความรุนแรง ในข้อนี้เป็นสิ่งที่ Huntington เสนอแตกต่างออกไปจาก Verba คือ Huntington มองว่า การใช้ความรุนแรง เช่น การรัฐประหาร การชุมนุมขับไล่รัฐบาลด้วยความรุนแรง การลุกฮือจลาจลนำไปสู่การปฏิวัติก็เป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองรูปแบบหนึ่ง ทั้งนี้เพราะ

แม้ว่าการใช้ความรุนแรงจะนำไปสู่การล้มระบบการเมืองหรือไม่ก็ตาม แต่การกระทำดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจนโยบายของรัฐบาลในทางใดทางหนึ่ง

จากข้อเสนอของนักวิชาการข้างต้นทำให้เห็นได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นมีส่วนสำคัญในการพัฒนาการเลือกตั้งให้มีความหมาย ให้การเลือกตั้งเป็นไปอย่างเสรี เป็นธรรม และสะท้อนการมีส่วนร่วมของประชาชน การมีส่วนร่วมทางการเมืองสามารถกระทำได้ในหลายวิธี ทั้งที่ตามช่องทางปกติและนอกช่องทางปกติ ทั้งนี้การมีส่วนร่วมจะเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่สร้างสภาพการเมืองและสังคมให้เอื้อต่อกระบวนการเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตย เปลี่ยนจากระบบอื่น ๆ นอกเหนือประชาธิปไตยไปสู่ระบอบประชาธิปไตยตั้งมั่นให้สำเร็จ

การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายด้าน ทั้งในมิติของรัฐที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากหรือน้อยเพียงใด และในมิติของประชาชนเองว่ามีความสนใจและความต้องการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากน้อยเพียงใด ซึ่ง Milbrath and Goel (1977 อ้างถึงใน ประเวศ แสงสุข, 2553) ระบุว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองสามารถแบ่งได้เป็น 2 ด้านสำคัญ ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (Environmental stimuli) หมายถึง ปัจจัยที่อยู่นอกเหนือปัจเจกบุคคลเช่น ระบบสังคม รัฐ สภาพและบริบททางการเมือง ปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการที่ประชาชนจะสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในแง่บวกและแง่ลบ

ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factors) หมายถึง ปัจจัยภายในปัจเจกบุคคลเอง เช่น ความต้องการหรือไม่ต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนแต่ละคนหรือแต่ละพื้นที่นั้น ๆ ปัจจัยส่วนบุคคลนี้เกี่ยวข้องกับทัศนคติทางการเมือง ความตื่นตัวทางการเมือง ตลอดจนประเด็นปัญหาในแต่ละพื้นที่ อาทิ ในบางพื้นที่ที่มีการตื่นตัวทางการเมืองมากก็ส่งผลให้ปัจเจกในพื้นที่นั้นเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมาก เป็นต้น ความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ว่ามานี้อาจมาจากหลายสาเหตุ เช่น ความต้องการที่จะเข้าสังคม ความต้องการที่จะทำประโยชน์ต่อสังคมหรือได้รับการยอมรับในสังคม ความต้องการได้มาซึ่งอำนาจและอิทธิพลบางอย่าง การตอบสนองต่อสถานะจิตใจที่ต้องการยอมรับทั้งในทางสังคมและการเมือง หรือแม้แต่แต่ความต้องการในประโยชน์บางอย่าง เงินทอง ทรัพย์สิน ที่เป็นปัจจัยภายในส่งผลให้ประชาชนต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง (Milbrath and Goel, 1977 อ้างถึงใน ประเวศ แสงสุข, 2553, น. 8)

2.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

จากที่กล่าวไปว่าปัจจัยทั้งภายนอกและภายในล้วนมีส่วนในการผลักดันให้ปัจเจกแสดงพฤติกรรมออกมาแบบหนึ่งนั่นก็คือการเข้าหรือไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง งานศึกษาจำนวน

หนึ่งก่อนหน้าเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองยังได้พยายามหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในด้านต่าง ๆ กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วย ทั้งนี้ เพื่อนำมาสู่ข้อเสนอมว่า มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ตัวอย่างเช่น ปัจจัยด้านการรับสื่อ ปัจจัยด้านการศึกษา ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

Nie et al. (1969, อ้างถึงใน พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ และ อลงกรณ์คุณตระกูล, 2549) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยในงานชิ้นดังกล่าวแยกปัจจัยที่ส่งผลออกเป็น 2 ลักษณะได้แก่ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางอ้อมหรือมีระดับความสัมพันธ์ต่ำ

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรง หรือปัจจัยที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับปัจเจกบุคคลในการเข้าไปมีหรือไม่มีส่วนร่วมทางการเมือง ได้แก่ การเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม ความสำนึกในหน้าที่การเมือง การรับข่าวสารทางการเมือง ความรู้ทางการเมือง ความสนใจทางการเมืองเบื้องต้น ในส่วนของปัจจัยสัมพันธ์โดยตรงนี้ Nie และคณะได้แบ่งระดับชั้นอีกเป็น 2 ความสัมพันธ์ คือ (1) สัมพันธ์โดยตรงระดับสูง เช่น การเข้าเป็นสมาชิก การมีสำนึกทางการเมืองอย่างลุ่มลึก (2) สัมพันธ์โดยตรงระดับปานกลาง เช่น การรับข่าวสารทางการเมือง ความสนใจทางการเมืองเบื้องต้น

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางอ้อมหรือมีระดับความสัมพันธ์ต่ำ ในปัจจัยนี้ให้ความสำคัญไปที่ภูมิหลังของปัจเจกแต่ละคน ที่อาจส่งผลต่อการตื่นตัวหรือไม่ตื่นตัวทางการเมือง ตัวอย่างเช่น บุคคลที่การศึกษาสูงมีแนวโน้มตื่นตัวทางการเมือง รับรู้ข่าวสารทางการเมือง รวมถึงเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับที่สูงกว่าบุคคลที่การศึกษาต่ำกว่า บุคคลที่การศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะยอมรับในค่านิยมประชาธิปไตย การเห็นคุณค่าของปัจเจกบุคคล และยึดหลักสิทธิเสรีภาพมากกว่า บุคคลที่การศึกษาต่ำกว่า เป็นต้น (Almond and Verba, 1963, p. 380-381)

ปัจจัยด้านอาชีพยังส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยเช่นกัน โดยในงานของ Sigel and Hoskin (1977 อ้างถึงใน อภิชาติ การิกานูจน์, 2534, น. 26) ระบุว่า อาชีพเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการตื่นตัวของประชาชนแยกได้ ดังนี้

1. การก้าวไปสู่สถานะทางอาชีพที่สูงขึ้นสัมพันธ์กับความพอใจในเกียรติภูมิของอาชีพ ยิ่งปัจเจกมีความภาคภูมิใจในอาชีพ ปัจเจกยังมีโอกาสก้าวสู่สถานะที่สูงขึ้นในอาชีพนั้น

2. สถานภาพทางอาชีพสัมพันธ์กับการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ยิ่งปัจเจกมีสถานภาพทางอาชีพสูง ปัจเจกยังมีแนวโน้มเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองสูงขึ้น

3. ความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมทางการเมืองสัมพันธ์กับความพร้อมในการแสวงหาอำนาจทางการเมือง ยิ่งปัจเจกมีความกระตือรือร้นและมีสถานภาพทางอาชีพที่สูงขึ้น ปัจเจกยังมีโอกาสในการแสวงหาอำนาจและการสนับสนุนจากบุคคลอื่น ๆ ในทางการเมืองมากขึ้น

จากสามข้อก่อนหน้านี้ เมื่อสถานภาพทางอาชีพและสถานภาพทางสังคมสูงขึ้น ทักษะคติในทางการเมืองของปัจเจกจะเป็นไปในลักษณะอนุรักษนิยมมากขึ้น ในทางกลับกันบุคคลซึ่งอยู่ในสถานภาพทางอาชีพต่ำ เช่น ผู้ใช้แรงงานไม่ต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองแต่จะตระหนักถึงเรื่องเศรษฐกิจมากกว่า

นอกจากนี้ลักษณะของงานยังเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับระดับการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเช่นกัน โดยงานที่เอื้ออำนวยให้ปัจเจกมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงขึ้นได้แก่งานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม หรือเกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้ ทักษะการคิดวิเคราะห์ประเด็นทางการเมือง งานที่ปัจเจกได้มีโอกาสติดต่อสื่อสาร หรือมีส่วนร่วมในการรวมกลุ่มกับบุคคลอื่นในสายงานเดียวกัน งานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐ เช่น การนำนโยบายไปปฏิบัติ การวิเคราะห์ประเมินนโยบาย รวมถึงงานที่ปัจเจกมีหน้าที่ในการใช้อำนาจบางอย่างของรัฐโดยตรง เช่น กลุ่มข้าราชการที่เป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจเจกที่อยู่ในสายงานเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะเกิดสำนึกการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับที่สูงขึ้นกว่างานอื่น ๆ โดยทั่วไป (Lane, 1959 อ้างถึงใน อภิชาติ การิกาญจน์, 2534, น. 26)

เรื่องของเพศสภาพเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยในรายงาน Women's political participation: Issues and challenges ได้เสนอความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ ดังนี้

1. อุดมการณ์ชายเป็นใหญ่สัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้หญิง โดยสังคมที่มีค่านิยมชายเป็นใหญ่สูง จะมีแนวโน้มที่ผู้หญิงมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อย ทั้งนี้ เพราะผู้หญิงจะถูกกำหนดบทบาทหน้าที่ที่ไกลห่างจากเรื่องทางการเมือง เช่น หน้าที่ดูแลลูก หน้าที่แม่บ้าน เป็นต้น

2. ระบอบการเมืองสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้หญิง โดยสังคมที่มีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูงจะเอื้อให้ผู้หญิงมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงตามไปด้วย ทั้งนี้ เพราะในระบอบประชาธิปไตยมีการยอมรับว่า การเมืองอยู่ในพื้นที่ทั้งที่เป็นทางการหรือการเมืองในระบบ และแบบไม่เป็นทางการที่มักปรากฏนอกกระบวนการเมือง ซึ่งผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นทางการมากกว่าการเมืองที่เป็นทางการ เมื่อระบอบการเมืองเปิดพื้นที่ให้กับการเมืองนอกระบบมากขึ้นจึงมีแนวโน้มที่จะส่งผลให้ผู้หญิงมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น

3. วัฒนธรรมเกี่ยวกับคุณค่าของเพศชายและหญิงสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้หญิง โดยสังคมที่มีวัฒนธรรมยอมรับคุณค่าของเพศชายกับหญิงอย่างเท่าเทียมกัน มีแนวโน้มที่ผู้หญิงจะมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ในทางกลับกันหากสังคมใดยังยึดถือใน

คุณค่าทางเพศชายเพศหญิงไม่เท่ากัน โอกาสที่ผู้หญิงจะมีโอกาสมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นย่อม น้อยลง หรือแทบจะไม่มีเลยในบางสังคมที่ยังคงมีวัฒนธรรมในลักษณะว่า เพศหญิงนั้นไม่ควร แสดงออกหรือแสดงความคิดเห็นเรื่องทางการเมือง

4. ปัจจัยเศรษฐกิจสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้หญิง โดยการทำงาน ภาคการเมืองจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายสูงหากสตรีไม่มีต้นทุนทางทุนทรัพย์เพียงพอโอกาสที่สตรีจะมี ส่วนร่วมทางการเมืองก็ย่อมมีน้อย

5. ปัจจัยด้านต้นทุนทางสังคมและต้นทุนทางการเมืองสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วม ทางการเมืองของผู้หญิง โดยผู้หญิงที่มีต้นทุนทางสังคมและการเมืองสูงย่อมมีโอกาสในการเข้าไป มีส่วนร่วมทางการเมืองสูงตาม ทุนทางสังคมและการเมืองตัวอย่างเช่น การมีโอกาสได้รับการศึกษา ทัดเทียมกับผู้ชาย การมีโอกาสในการทำธุรกิจ โอกาสในอาชีพการงานเพื่อแสวงหาเงินทุนเท่าเทียม กับผู้ชาย หากสังคมที่ยังไม่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้เท่าเทียมกับผู้ชายในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ สังคม นั้นก็มีแนวโน้มที่ผู้หญิงจะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองได้น้อยตามไปด้วย

ในแง่นี้จะเห็นได้ว่า การเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับที่มาก น้อย หรือไม่มี การมีส่วนร่วมทางการเมืองเลยนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ทั้งปัจจัยภายในตัวปัจเจกบุคคลเองที่อยาก หรือไม่อยากเข้ามีส่วนร่วมในกิจการของบ้านเมือง และปัจจัยภายนอกซึ่งประกอบไปด้วยหลาย ปัจจัยอย่างมาก เช่น การศึกษา อาชีพ เรื่องทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงค่านิยมและวัฒนธรรม ถึงเหล่านี้ ล้วนมีส่วนในระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของปัจเจกบุคคลในสังคมทั้งสิ้น

โดยสรุปในส่วนของแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับการ เลือกตั้ง พฤติกรรมการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งเป็นสามแนวคิดที่สำคัญสำหรับ งานวิจัยชิ้นนี้ ในส่วนของการเลือกตั้งการเลือกตั้งในปัจจุบันมีพัฒนาการมาจากแนวคิดสิทธิ เสรีภาพ และระบบตัวแทน ซึ่งก่อตัวขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 17 และการเริ่มก่อรูปของระบอบประชาธิปไตยใหม่ ในสังคมตะวันตก การเลือกตั้งเปรียบเสมือนกระบวนการหนึ่งในระบอบประชาธิปไตย เป็น ช่องทางขั้นต้นที่ให้ประชาชนสามารถใช้อำนาจอธิปไตยของตนเองในการเลือกผู้แทนเข้าไปใช้อำนาจทางการเมืองหรือตัดสินใจนโยบายสาธารณะและกำหนดแนวทางในการบริหารประเทศ ด้านต่าง ๆ ตามเจตจำนงของประชาชน อย่างไรก็ตาม การเลือกตั้งไม่ได้มีแต่เฉพาะในระบอบ ประชาธิปไตยเท่านั้น แต่ในระบอบประชาธิปไตยไม่เสรี ระบอบอำนาจนิยมที่การแข่งขันกลับ ปรากฏการเลือกตั้งให้เห็นได้เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้จึงมีการพัฒนาแนวคิดการเลือกตั้งที่เสรีและเป็น ธรรมขึ้น ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ และรัฐจำเป็นต้องสร้างการเลือกตั้งที่เสรีและเป็น ธรรมให้เกิดขึ้น เพื่อให้ประเทศเกิดการพัฒนาประชาธิปไตย และเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตยตั้งมั่น หรือเสรีประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ได้สำเร็จ

แนวคิดที่สอง พฤติกรรมการเมือง แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเมืองเป็นที่สนใจในทางรัฐศาสตร์ในช่วง ค.ศ. 1950 เป็นต้นมา หรือในยุคที่เรียกว่า การศึกษาการเมืองแบบพฤติกรรมศาสตร์ แนวคิดนี้มองว่าการที่ปัจเจกจะแสดงพฤติกรรมบางอย่างออกมานั้นเกิดจากการที่ปัจเจกถูกการกระตุ้น หรือเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งที่แวดล้อมตัวปัจเจกอยู่ในขณะนั้นรวมถึงจากประสบการณ์ทางสังคมการเมืองที่ผ่านมาของปัจเจกบุคคลเอง แนวคิดนี้แยกออกได้เป็นหลายแนวทางตามที่ผู้วิจัยได้ทบทวนไปในข้างต้น ตัวอย่างเช่น ทฤษฎีความเป็นเหตุเป็นผลของปัจเจกที่มองว่า การที่ประชาชนตัดสินใจเลือกผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใดเกิดจากการคิดไตร่ตรองของบุคคลนั้น ซึ่งกระบวนการตัดสินใจแบ่งได้เป็น 4 ขั้นตอน เริ่มตั้งแต่การรับรู้ สร้างเกณฑ์ ประเมิน และตัดสินใจ

แนวคิดที่สามที่ผู้วิจัยทำการทบทวนได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น หมายถึง การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลกระทำการบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่สาธารณะในทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองประกอบไปด้วยหลายระดับ ทั้งมีส่วนร่วมในระบบการเมือง เช่น เป็นผู้ใช้อำนาจทางการเมือง หรือรับมอบอำนาจทางการเมืองมาใช้ในช่วงเวลาหนึ่ง หรือการมีส่วนร่วมนอกระบบการเมือง เช่น การรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายภาคประชาสังคม การชุมนุมตามกรอบที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น โดยที่การเลือกตั้งถือเป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองในขั้นแรกหรือระดับเบื้องต้นภายใต้ระบอบประชาธิปไตยที่ประชาชนจะมีโอกาสได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านการเข้าคูหาหาผู้สมัครที่ตนเองเลือกได้อย่างเป็นอิสระ และปราศจากการครอบงำของรัฐ นอกจากนี้แล้วการมีส่วนร่วมทางการเมืองยังขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยตามที่ผู้วิจัยได้อธิบายก่อนหน้า ตัวอย่างเช่น อาชีพ ชนชั้น ฐานทางเศรษฐกิจ การศึกษา และเพศสภาพ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งสิ้น

สำหรับหัวข้อถัดไปเป็นการทบทวนวรรณกรรมในส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรืองานวิจัยก่อนหน้าในประเด็นใกล้เคียงกับการเลือกตั้ง พฤติกรรมการเมือง และการมีส่วนร่วม ซึ่งจะสามารถทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงความเกี่ยวข้องกับงานชิ้นนี้ และนำไปสู่การสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษาสำหรับงานชิ้นนี้ได้ลำดับต่อไป

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานก่อนหน้าที่มีส่วนเชื่อมโยงกับงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มแรก งานที่มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทางการเมืองและการเลือกตั้ง และกลุ่มที่สอง งานที่มุ่งศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนโดยไม่จำกัดเฉพาะการใช้สิทธิ์เลือกตั้ง

2.4.1 งานที่มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทางการเมืองและการเลือกตั้ง

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีงานที่มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัด กลุ่มจังหวัด หรือพื้นที่ท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งอยู่จำนวนมาก โดยส่วนใหญ่เป็นการพยายามหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัคร หรือพรรคการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง ซึ่งจุดร่วมสำคัญคือ ปัจจัยด้านภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจของผู้เลือกตั้งมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกตั้ง ตัวอย่างเช่น กลุ่มคนชั้นกลางในกรุงเทพฯ คนชั้นล่างในกรุงเทพฯ ภูมิหลังเหล่านี้ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งในแต่ละครั้งของผู้ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง อย่างไรก็ตามไม่เพียงแต่ปัจจัยด้านภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจเท่านั้น แต่ปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ยังส่งผลสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกของประชาชนด้วย ตัวอย่างเช่น ปัจจัยด้านนโยบายของพรรคการเมือง บุคลิกของผู้นำพรรค ยุทธวิธีในการหาเสียง และการสร้างฐานคะแนนเสียงของแต่ละพรรคการเมืองในพื้นที่นั้น ๆ

งานชิ้นสำคัญที่พยายามอธิบายปัจจัยที่ส่งต่อการเลือกตั้งของประชาชนได้แก่ งานวิจัยของพิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต เรื่อง ชนชั้นกับการเลือกตั้ง: ความรุ่งเรืองและตกต่ำของสามพรรคการเมืองในกรุงเทพมหานคร งานชิ้นนี้เป็นการศึกษาการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครช่วงปลายทศวรรษ 2530 และต้นทศวรรษ 2540 โดยแยกปัจจัยที่ส่งต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนออกเป็นหลายประการ ซึ่งในแต่ละปัจจัยนั้นยังมีเรื่องของความแตกต่างทางชนชั้นระหว่างชนชั้นกลางในกรุงเทพมหานครกับชนชั้นล่างในกรุงเทพมหานครที่มีส่วนในการตัดสินใจทางการเมืองของประชาชนด้วย (พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต, 2541)

พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต อธิบายว่า ปัจจัยที่ส่งต่อการตัดสินใจของประชาชนในกรุงเทพมหานครสามารถแบ่งได้เป็น 8 ประการสำคัญ ดังนี้

1. บุคลิกและภาพจน์ของหัวหน้าพรรค โดยประชาชนในกรุงเทพฯ ที่เป็นชนชั้นกลางจะนิยมหัวหน้าพรรคที่อ่อนน้อม ซื่อสัตย์ ในขณะที่ชนชั้นล่างในกรุงเทพฯ จะนิยมหัวหน้าพรรคที่ตรงไปตรงมา กล้าพูด กล้าแสดงออก

2. พฤติกรรมและบทบาททางการเมืองของพรรค ในข้อนี้มีผลต่อชนชั้นล่างค่อนข้างน้อย แต่จะมีผลอย่างมากกับกลุ่มชนชั้นกลาง โดยชนชั้นกลางในกรุงเทพฯ จะนิยมพรรคที่ทำหน้าที่ฝ่ายค้าน และมีแนวทางใหม่ ๆ ในทางการเมือง

3. ความหวาดวิตกทางการเมือง ปัจจัยในข้อนี้ส่งผลต่อชนชั้นกลางเป็นหลัก เช่น การหวาดกลัวต่อกลุ่มทุนท้องถิ่นที่จะเข้ามาตั้งรัฐบาล ซึ่งทำให้ชนชั้นกลางเลือกพรรคคู่แข่งกลุ่มทุนท้องถิ่นนั้น แม้พรรคดังกล่าวจะไม่ได้เป็นที่ต้องการของกลุ่มชนชั้นกลางในกรุงเทพฯ ตั้งแต่แรกเริ่มก็ตาม

4. การสร้างกระแสอารมณ์ของสื่อมวลชน การศึกษาพบว่า คนในกรุงเทพฯ มีโอกาสสูงที่จะถูกชี้นำจากสื่อมวลชน ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งชี้นำให้เกิดการสนับสนุนพรรคใดพรรคหนึ่ง หรือชี้นำให้เกิดการเลิกสนับสนุนหรือต่อต้านพรรคใดพรรคหนึ่ง

5. ปัจจัยด้านผลประโยชน์เฉพาะหน้า ปัจจัยในข้อนี้มีส่วนสำคัญในการเลือกตั้งครั้งที่มีการแข่งขันอย่างสูงที่สุด โดยที่ปัจจัยในด้านอื่น ๆ ไม่มีพรรคใดพรรคหนึ่งโดดเด่นขึ้นมาอย่างชัดเจน เมื่อเป็นลักษณะนี้มีแนวโน้มที่ผลประโยชน์เฉพาะหน้าจะเข้ามาเป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกผู้สมัครและพรรคการเมืองของกลุ่มคนกรุงเทพฯ

6. ปัจจัยด้านความเด่นของผู้สมัคร พบว่า การมีชื่อเสียงมาก่อน อาจจะเป็นชื่อเสียงทางการเมืองหรือนอกการเมืองล้วนมีผลต่อการถูกรับเลือกเช่นเดียวกัน เช่น ผู้สมัครที่มีการอภิปรายในสภาอย่างโดดเด่นก็มักจะได้รับเลือกจากประชาชนอยู่บ่อยครั้ง

7. ฐานมวลชนของพรรค โดยพรรคใดที่ปราศจากฐานมวลชนในกรุงเทพฯ ย่อมยากที่จะประสบความสำเร็จสำหรับการเลือกตั้งในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ

8. ยุทธวิธีหาเสียงของพรรคในช่วงเลือกตั้ง เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สามารถทำให้เกิดความแปรผันในผลการเลือกตั้งได้ ในข้อนี้เห็นถึงแนวโน้มได้ว่า ยุทธวิธีในการหาเสียงเริ่มมีบทบาทสำคัญในการกำหนดผลการเลือกตั้งอย่างมากขึ้นเรื่อย ๆ ในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

เงื่อนไขดังกล่าวข้างต้นเป็นสิ่งที่ พิชาย อธิบายว่า มีผลสำคัญในการตัดสินใจเลือกพรรคการเมืองหนึ่ง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งแต่ละการเลือกตั้งที่เกิดขึ้นก็อาจมีความสำคัญของแต่ละปัจจัยแตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตามแนวโน้มที่อาจเกิดขึ้น คือ ยุทธวิธีในการหาเสียงมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนมากขึ้น

นอกจากนี้ยังมีงานชิ้นอื่น ๆ ที่พยายามตอบคำถามเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจของประชาชน ตัวอย่างเช่น ร.ต.อ.ศิวะพร ปัญจมาลา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนครพนม เขต 1 พ.ศ.2537 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนมากที่สุดได้แก่ พรรคการเมือง คุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้ง และหวัคະแนน ตามลำดับ

ปิยะรัตน์ สนแจ้ง (2562) ในงานวิจัยเรื่องการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ.2562 พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายมีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของชาวกรุงเทพฯ พ.ศ.2562 มากที่สุด อย่างไรก็ตาม ปัจจัยในด้านอื่น ๆ ยังมีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครด้วยเช่นกัน ได้แก่ ปัจจัยด้านอายุ และ

ปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อ ที่พบว่า อายุที่ต่างกันมีลักษณะที่ตัดสินใจเลือกผู้สมัครต่างกัน เช่นเดียวกับการเปิดรับสื่อต่างกัน มีแนวโน้มที่จะมีการตัดสินใจเลือกผู้สมัครต่างกัน

ขงยุทธ พงษ์ศรี (2562) ในงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี: ศึกษาในห้วงเวลาปี พ.ศ. 2562 งานชิ้นนี้ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของประชาชนจังหวัดปทุมธานี ซึ่งพบว่า ภาพรวมในการรับสื่อของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง โดยส่วนใหญ่เลือกรับสื่อจากอินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ การรับสื่อดังกล่าวส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนชาวปทุมธานีเช่นกัน โดยประชาชนให้ความสำคัญกับด้านคุณสมบัติของผู้สมัครเป็นลำดับแรก ส่วนรองลงมาเป็นด้านนโยบาย ปัจจัยด้านพรรคการเมือง ด้านการรณรงค์หาเสียง และด้านสื่อบุคคล ตามลำดับ

งานของจิรวัดน์ ศิริพานิชย์ (2561) ในงานชิ้นนี้ที่ไม่ได้ระบุปัจจัยที่มีผลอย่างเฉพาะเจาะจงดังงานก่อนหน้าเพื่ออธิบายไป แต่เป็นการอธิบายภาพรวมว่า การตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่ทรงอิทธิพลต่อปัจเจกเป็นเรื่องของอรรถประโยชน์ทางการเมือง งานชิ้นนี้อธิบายภายใต้ทฤษฎีความนึกเชิงเหตุผลที่เชื่อว่า คนจะตัดสินใจสิ่งใดย่อมขึ้นอยู่กับความคิดไตร่ตรองผลได้ผลเสียก่อนเป็นสิ่งสำคัญ อย่างไรก็ตามการตัดสินใจที่เกิดขึ้นอยู่บนฐานของอรรถประโยชน์ทางการเมืองซึ่งหมายถึง สิ่งเร้าภายนอกตัวบุคคลที่เกิดจากกิจกรรมทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นตัวแสดงทางการเมือง สถานการณ์ทางการเมือง กระบวนการทางการเมือง รูปแบบทางการเมืองและอื่น ๆ เช่น ความนิยมชมชอบในตัวผู้สมัครหรือพรรค กระแสนิยมของพรรคในขณะนั้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งเร้าและมีส่วนในการตัดสินใจทางการเมืองของประชาชน

หากพิจารณาจากงานของจิรวัดน์ ศิริพานิชย์ (2561) มีส่วนหนึ่งอธิบายว่าสิ่งเร้าภายนอก เช่น ความนิยมชมชอบในตัวผู้สมัคร หรือพรรคการเมืองในพื้นที่หนึ่ง ๆ มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนแต่ละครั้ง ในประเด็นนี้ได้มีงานที่พยายามอธิบายเพิ่มเติมอีกว่าการสร้างฐานคะแนนเสียงเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชน เช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น งานของ อภิชาติ พุ่มแก้ว เรื่อง พรรคการเมืองไทยกับฐานคะแนนเสียง ในงานชิ้นนี้มุ่งศึกษาพรรคประชากรไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพบว่า พรรคประชากรไทยมีการสร้างฐานคะแนนเสียงอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยบุคลิกภาพของนายสมัคร สุนทรเวช หัวหน้าพรรคเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งการสร้างและรักษาฐานคะแนนเสียงผ่านการพบปะ ติดต่อกับประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้พรรคประชากรไทยก้าวขึ้นมาเป็นบทบาทสำคัญในการเมืองกรุงเทพมหานครได้ในช่วงเวลาหนึ่ง ไม่ใช่เพียงการอาศัยปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยที่เกี่ยวกับอายุ และการเปิดรับสื่อของประชาชนเพียงเท่านั้น (อภิชาติ พุ่มแก้ว, 2533)

เช่นเดียวกับข้อค้นพบของ อภิชาติ ช่างต้น ในงานที่ศึกษาพรรคพลังธรรม ยังระบุว่า การสร้างฐานคะแนนเสียงของพรรคพลังธรรมในช่วงทศวรรษ 2530 มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยคนกรุงเทพฯ จำนวนมากสนับสนุนพรรคพลังธรรมจากการยึดตัวผู้นำพรรคซึ่งคือ พล.ต. จำลอง ศรีเมือง เป็นหลัก (ชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม, 2536) ข้อเสนอนี้สอดคล้องกับงานของ McCargo (1997) ด้วยเช่นเดียวกัน โดยมีส่วนหนึ่งอธิบายว่า พล.ต.จำลอง ศรีเมือง มีอิทธิพลต่อคนกรุงเทพฯ และมีการนำหลักศาสนากับการเมืองมาใช้ในการหาเสียงจนทำให้ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง และพรรคพลังธรรมชนะการเลือกตั้งในหลายครั้งนับตั้งแต่การเลือกตั้งผู้ว่าฯ กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 จนถึงการเลือกตั้งทั่วไปช่วงทศวรรษ 2530 ที่พรรคพลังธรรมสามารถครองฐานเสียงในเขตกรุงเทพฯ และคนในสำนักสันตติโสภโได้จำนวนมาก

2.4.2 งานที่มุ่งศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนโดยไม่จำกัดเฉพาะการใช้สิทธิ์เลือกตั้ง

สำหรับงานในกลุ่มที่สอง เป็นงานที่เน้นศึกษาพฤติกรรมการเมืองของประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ โดยไม่ได้มุ่งหาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเพียงอย่างเดียว จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า งานส่วนใหญ่เป็นการเสนอระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนและระดับการรับสื่อของประชาชนในเขตพื้นที่ต่าง ๆ ในประเทศไทย ตัวอย่างเช่น ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มชาติพันธุ์ ระดับการเปิดรับสื่อของคนในพื้นที่กรุงเทพฯ เป็นต้น

พระมหากิตติพงษ์ กิตติญาโณ และคณะ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดพะเยา พบว่า พฤติกรรมการเมืองของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดพะเยามีลักษณะที่เป็นการติดต้องานของประชาชนมากที่สุด ในขณะที่การมีส่วนร่วมโดยไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของกลุ่มชาติพันธุ์ถือว่าเป็นเรื่องรองลงมา และกลุ่มชาติพันธุ์มีระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรหรือกลุ่มทางสังคมในระดับที่ค่อนข้างน้อย นอกจากนี้ในงานยังเสนอแนวทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อให้กลุ่มชาติพันธุ์มีการเปลี่ยนพฤติกรรมทางการเมือง โดยประกอบด้วย 4 ข้อ ได้แก่ 1. เพิ่มการรับรู้องค์ความรู้ 2. เพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย 3. หนุนเสริมวิถีชุมชนวัฒนธรรม และ 4. สร้างพลังชุมชนในการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การศึกษาพฤติกรรมการเมืองของคนกรุงเทพฯ ของ ชุมพล แพร่หลวง เป็นอีกชิ้นหนึ่งที่มุ่งศึกษาพฤติกรรมของประชาชนโดยไม่จำกัดเฉพาะที่ใช้สิทธิ์เลือกตั้ง งานชิ้นนี้มีข้อเสนอว่า พฤติกรรมการเมืองของคนกรุงเทพฯ มีลักษณะที่ให้น้ำหนักที่ผู้นำพรรคเป็นอย่างมาก โดยประชาชนจะมีกระบวนการตัดสินใจจากบุคลิกของผู้นำพรรคที่ตรงกับความคิดของสมาชิก รวมถึงประชาชนเห็นแล้วว่าพรรคจะสามารถผลักดันนโยบายให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริงได้

นอกจากนี้ หากประชาชนตัดสินใจผูกพันกับพรรคการเมืองใด ก็มีแนวโน้มที่จะศรัทธาและสนับสนุนพรรคดังกล่าวอย่างเหนียวแน่นและเข้มข้น ในทางกลับกัน หากพรรคดังกล่าวขาดผู้นำพรรคคนนั้นไป ก็มีแนวโน้มที่ประชาชนจะลดการสนับสนุนและลดความผูกพันกับพรรคลงไปด้วย (ชุมพล แพร่หลวง, 2519) ซึ่งจากคำอธิบายดังกล่าว สามารถเห็นตัวอย่างได้ในการเมืองไทย เช่น ในกรณีของนายสมัคร สุนทรเวช ที่เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชากรไทย

นอกจากนี้ยังมีงานอีกจำนวนหนึ่งที่ศึกษาพฤติกรรมการเมืองของประชาชนโดยเน้นไปที่พฤติกรรมการเปิดรับสื่อทั้งในช่วงเลือกตั้งหรือก่อนและหลังการเลือกตั้ง ตัวอย่างเช่น วราณี ลิสุวรรณ์กุล พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อายุต่างกันมีพฤติกรรมการรับข่าวสารต่างกัน ซึ่งการรับข่าวสารที่ต่างส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งที่แตกต่างกันด้วย (วราณี ลิสุวรรณ์กุล, 2539) หรือในงานของจิตรา พรหมชุติมา ที่เป็นการศึกษาพฤติกรรมการเมืองของประชาชนชุมชนแออัดในกรุงเทพฯ โดยงานชิ้นนี้พบว่า พฤติกรรมการเมืองของคนในชุมชนแออัดในกรุงเทพฯ มีลักษณะที่รับรู้สื่อจากโทรทัศน์ ประชาชนในชุมชนแออัดถือได้ว่ามีความรู้ด้านการเมืองอยู่ในระดับสูง ซึ่งการที่ประชาชนในชุมชนแออัดมีความรู้ด้านการเมืองมากอาจเป็นเพราะประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวได้รับอิทธิพลจากสื่อเป็นสำคัญ สำหรับเรื่องทัศนคติทางการเมืองพบว่า ประชาชนในชุมชนแออัดมองนักการเมืองในเชิงลบมากกว่าเชิงบวก และเห็นว่าการเลือกตั้งมีการซื้อสิทธิขายเสียงกันมาก อย่างไรก็ตามแม้จะมีการซื้อสิทธิขายเสียง แต่ประชาชนในพื้นที่นี้ยังคงมีความเชื่อและอุดมการณ์ในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย (จิตรา พรหมชุติมา, 2541)

จากที่ได้ยกงานมาจำนวนหนึ่งทำให้เห็นได้ว่า งานวิจัยก่อนหน้านี้ได้มีผู้ทำในประเด็นการหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจทางการเมืองในหลายพื้นที่และการเลือกตั้งในหลายครั้ง ซึ่งงานส่วนใหญ่มีข้อเสนอไปในทิศทางเดียวกันว่าปัจจัยทั้งด้านภูมิหลังของตัวผู้ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งเอง และปัจจัยแวดล้อมผู้ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครหรือพรรคการเมืองทั้งสิ้น อีกทั้งในส่วนงานที่ศึกษาพฤติกรรมการเมืองโดยไม่เจาะจงไปที่การตัดสินใจเลือกตั้งพบว่า งานจำนวนหนึ่งได้มีการศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วม และการรับสื่อของประชาชนในหลายพื้นที่ซึ่งแต่ละพื้นที่ล้วนมีระดับการมีส่วนร่วมและการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกันออกไป

2.5 กรอบแนวคิดทฤษฎีในการศึกษา

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมถึงทบทวนวรรณกรรมในส่วนงานศึกษาก่อนหน้าตามที่อธิบายไปข้างต้น ทำให้นำมาสู่การสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ได้ ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบการวิจัย
ที่มา ผู้วิจัย

2.6 สมมติฐานการวิจัย

1. สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีความแตกต่างกันกับการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา
2. สมมติฐานที่ 2 การเข้าร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

จากการศึกษาทบทวนแนวคิดและวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้เพื่อนำมาใช้เป็นฐานในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ในส่วนของบทที่ 3 จะเป็นระเบียบวิธีการวิจัยเพื่อแสวงหาคำตอบในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นการศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผ่านแบบสำรวจและใช้วิธีการสำรวจเชิงวิเคราะห์ (Analytical Survey Method) ในการอธิบายความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 ทั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัย การทดสอบเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล หลักเกณฑ์การให้คะแนน การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอ โดยมีขั้นตอนรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย
- 3.3 การทดสอบเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนผู้มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่มาใช้สิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา จำนวน 102,285 คน

3.1.1 การกำหนดขนาดตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่มาใช้สิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ซึ่งการกำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่างมาจากการใช้สูตรของ Taro Yamane ซึ่งในงานศึกษาชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไว้ที่ ร้อยละ 5 และเมื่อนำมาคำนวณพบว่า ได้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง 400 คน จากจำนวนประชากรทั้งหมด มีรายละเอียด ดังนี้

ในกรณีที่ทราบจำนวนประชากรชัดเจน Yamane ได้คิดสูตรในการคำนวณหาขนาดตัวอย่าง คือ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มประชากรที่ต้องการ

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

แทนค่า ได้ดังนี้

$$n = \frac{102285}{1 + (102,285 \times 5^2)}$$

$$n = 398.44$$

ผู้วิจัยขอปัดเป็นเลขกลม = 400

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ 400 คน

3.1.2 การสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling) โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง (Sampling Techniques) แบบเป็นไปตามโอกาสทางสถิติ (Probability Sampling) ผสมกับวิธีการเลือกแบบไม่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติ (Non-Probability Sampling) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มแบบกลุ่มหรือเขตพื้นที่ (Cluster or Area Sampling) จากการแบ่งเขตพื้นที่ของกลุ่มประชากรในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ออกเป็น 6 เขต ตามเขตการปกครอง ได้แก่ เทศบาลนครสงขลา เทศบาลเมืองเขารูปช้าง ตำบลพะวง ตำบลเกาะเต่า ตำบลทุ่งหวัง และตำบลเกาะยอ

2. ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเขตพื้นที่

โดยใช้สูตรการสุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละเขต} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละเขต}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

มีรายละเอียดตามตาราง 3.1 ดังนี้

ตาราง 3.1 การสุ่มตัวอย่างในแต่ละเขตพื้นที่

เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา	จำนวนประชากรในแต่ละเขต	จำนวนตัวอย่างในแต่ละเขต
เทศบาลนครสงขลา	34,213	134
เทศบาลเมืองเขารูปช้าง	27,691	108
ตำบลพะวง	21,824	85
ตำบลเกาะแก้ว	7,828	31
ตำบลทุ่งหวัง	7,406	29
ตำบลเกาะยอ	3,324	13

3. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ตามการสุ่มแบบไม่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติ (Non-Probability Sampling) จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตต่าง ๆ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา เป็นการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน และความสัมพันธ์กับผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ ปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านพรรคการเมือง ด้านนโยบาย ด้านการหาเสียงและด้านกระแสทางการเมือง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566

โดยข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีรายละเอียดคะแนน ดังนี้

1 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ระดับไม่เห็นด้วย

3 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ระดับปานกลาง

4 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ระดับเห็นด้วย

5 คะแนน หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ทั้งนี้ กำหนดได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยจากการวิเคราะห์ ข้อมูล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.21 – 5.00	มีความสำคัญมากที่สุด
3.41 – 4.20	มีความสำคัญมาก
2.61 – 3.40	มีความสำคัญ
1.81 – 2.60	มีความสำคัญน้อย
1.00 – 1.80	มีความสำคัญน้อยที่สุด

3.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา โดยนำไปทดสอบความแม่นยำ (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

3.3.1 การหาความแม่นยำ (Validity) เพื่อให้คำถามทุกข้อครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่กำหนดไว้ จึงได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ทำการตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามแต่ละข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมายและสอดคล้องกับการศึกษาหรือไม่ และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ดีขึ้น

3.3.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่คล้ายกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้ทดลองเก็บข้อมูลจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 2 เพื่อนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นเป็นรายข้อและรายด้าน (Item Analysis)

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ประเภท ดังนี้

3.4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ที่เป็นข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.4.1.1 ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบและผู้วิจัยรอรับกลับคืนมา

3.4.1.2 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนที่จะนำมาประมวลผล

3.4.1.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนโดยคัดลอกเฉพาะฉบับที่มีความสมบูรณ์ นำมาลงรหัสตัวเลข (Code) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วนแล้วจึงนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

3.4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่เป็นข้อมูลที่เก็บจากการรวบรวมจากหนังสือบทความ ผลการวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework) และใช้อ้างอิง (Reference) ในการเขียนรายงานผลการศึกษาวิจัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยจะนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Windows (Statistical Package for Social Science for Windows)

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างและระดับข้อเท็จจริงตามข้อคำถามของแบบสอบถาม

3.6.2 สถิติทดสอบ (Testing Statistics) ที่ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่ศึกษา ได้แก่ การแจกแจงความถี่แบบ 2 ทาง (Crosstabs)

3.6.2.1 การทดสอบสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) (Pearson, 1920) ที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient) ซึ่งเป็นดัชนีที่บอกขนาดและทิศทางของความสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงเส้นตรง มักใช้สัญลักษณ์แทนด้วย R

มีค่าตั้งแต่ -1 หมายความว่า ความสัมพันธ์เชิงลบที่ตัวแปรทั้งสองผันแปรไปในทิศทางตรงกันข้ามอย่างสมบูรณ์ ถึง +1 หมายความว่า มีความสัมพันธ์ทางเชิงบวกที่ตัวแปรทั้งสองผันแปรไปในทิศทางเดียวกันอย่างสมบูรณ์ แต่ถ้ามีค่าเท่ากับ 0 หมายความว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าประสิทธิสหสัมพันธ์ ใช้เกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ 5 ระดับ ดังนี้ (Hinkle D.E., 1998)

ตาราง 3.2 เกณฑ์การแปลความหมายค่าประสิทธิสหสัมพันธ์

ค่า r	ระดับความสัมพันธ์
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า .90 – 1.00	มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า .70 – .90	มีความสัมพันธ์ระดับสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า .50 – .70	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า .30 – .50	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า .00 – .30	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก

3.6.2.2 การทดสอบค่า T-test โดยเป็นการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

3.6.2.3 การทดสอบค่า One - Way ANOVA ซึ่งเป็นการทดสอบเพื่อหาจะใช้ทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยเชิงปริมาณในการสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 ภายใต้อำนาจของ บัญญัติที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการศึกษา

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา โดยผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้แก่ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 ในพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ทั้งในรูปแบบชุดแบบสอบถาม และแบบสอบถามแบบออนไลน์ (Google Form) จำนวน 400 ชุด โดยมีผลการแสดงความคิดเห็น ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ

(n=400)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	219	54.8
ชาย	181	45.3

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ มีทั้งหมด 400 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมา ได้แก่ เพศชาย จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอายุ

(n=400)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 ปี	2	0.5
20 – 25 ปี	61	15.3
26 - 30 ปี	48	12
31 – 35 ปี	29	7.3
36 – 40 ปี	57	14.2
41 – 45 ปี	61	15.3
46 – 50 ปี	37	9.3
51 – 55 ปี	40	10
56 – 60 ปี	26	6.5
61 ปี ขึ้นไป	39	9.8

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ มีทั้งหมด 400 คน อายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 มีอายุระหว่าง 20-25 ปี และมีอายุระหว่าง 41-45 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 รองลงมาได้แก่ 36-40 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2, 26-30 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12, 51-55 ปี ขึ้นไป จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10, 61 ปีขึ้นไปจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8, 46-50 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3, 56-60 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และสุดท้ายคืออายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการศึกษา (n=400)

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาหรือน้อยกว่า	44	11
มัธยมศึกษา	54	13.5
ปวช. หรือ ปวส.	35	8.8
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	200	50
สูงกว่าปริญญาตรี	67	16.8

จากตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านระดับการศึกษา มีทั้งหมด 400 คน ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 200 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50 โดยอัตราส่วนของระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้ ระดับประถมศึกษาหรือน้อยกว่า จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11 ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ระดับ ปวช. หรือ ปวส. จำนวน 35 คน คิดร้อยละ 8.8 ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 67 คน คิดร้อยละ 16.8

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอาชีพ (n=400)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการหรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ	105	26.3
พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน	54	13.5
ลูกจ้างหน่วยงานรัฐ	14	3.5
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	76	18.9
เกษตรกรรวม	32	8
รับจ้างทั่วไป	36	9
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	40	10
นักเรียน/นักศึกษา	24	6
อื่น ๆ	19	4.7

จากตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอาชีพ มีทั้งหมด 400 คน ในส่วนอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามมีสัดส่วนจำนวนของแต่ละอาชีพที่ไม่ต่างกันมากนัก กล่าวคือ เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 105 คน คิดร้อยละ 26.3 เป็นพนักงานหรือลูกจ้างเอกชน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 เป็นลูกจ้างหน่วยงานของรัฐ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 เกษตรกร จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8 รับจ้างทั่วไป จำนวน 36 คน คิดร้อยละ 9 ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และเป็นนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6 นอกจากนี้ประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (n=400)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	107	26.8
10,001 – 20,000 บาท	117	29.3
20,001 – 30,000 บาท	64	16
30,001 – 40,000 บาท	47	11
40,001 – 50,000 บาท	35	8.8
มากกว่า 50,001 บาท	30	7.5

จากตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีทั้งหมด 400 คน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 10,001 – 20,000 บาท ซึ่งมีรวมกันถึง 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 โดยอัตราส่วนของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามมีดังนี้ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,001 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความสัมพันธ์กับผู้สมัคร (n=400)

ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลในครอบครัว	7	1.8
เครือญาติ	14	3.5
เพื่อน	17	4.3
นายจ้าง – ลูกจ้าง	3	0.8
อื่น ๆ (ไม่รู้จักเป็นการส่วนตัว)	359	89.8

จากตารางที่ 4.1.6 แสดงจำนวนร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความสัมพันธ์กับผู้สมัคร มีทั้งหมด 400 คน ความสัมพันธ์กับผู้สมัครของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่แล้วไม่รู้จักกับผู้สมัครเป็นการส่วนตัว จำนวน 359 คน คิดเป็นร้อยละ 89.8 ซึ่งมีอัตราส่วนความสัมพันธ์กับผู้สมัคร ดังนี้ เป็นบุคคลในครอบครัว จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 เป็นเครือญาติ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 เป็นนายจ้าง - ลูกจ้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 และอื่น ๆ (ไม่รู้จักเป็นการส่วนตัว) จำนวน 359 คน คิดเป็นร้อยละ 89.8

4.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566

ในการวิเคราะห์ผลการศึกษานี้ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 วัดระดับความคิดเห็นตามคะแนน 1 2 3 4 และ 5 ทั้งนี้กำหนดให้เกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.21 – 5.00	มีความสำคัญมากที่สุด
3.41 – 4.20	มีความสำคัญมาก
2.61 – 3.40	มีความสำคัญ
1.81 – 2.60	มีความสำคัญน้อย
1.00 – 1.80	มีความสำคัญน้อยที่สุด

ตาราง 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา (n=400)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)	S.D.	ความหมาย
1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	3.7880	.72285	มาก
2. ด้านพรรคการเมือง	3.6775	.70223	มาก
3. ด้านนโยบาย	4.1864	.76657	มาก
4. ด้านการรณรงค์หาเสียง	3.0817	.80870	ปานกลาง
5. ด้านกระแสทางการเมือง	3.4121	.92425	มาก
รวม	3.5947	.78343	มาก
การมีส่วนร่วมทางการเมือง	3.4252	1.12526	มาก

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.7 พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา โดยรวมมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5947 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านนโยบาย มีระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1861 ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร มีระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7880 ด้านพรรคการเมือง มีระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6775 ส่วนในด้านกระแสทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4121 และด้านการรณรงค์หาเสียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0817 มีระดับปานกลาง และในส่วนของ การเข้าร่วมทางการเมืองของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4252

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร (n=400)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร ส.ส.	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร			
1.1 เป็นคนในท้องถิ่นมาตั้งแต่กำเนิด	3.723	1.1807	สำคัญมาก
1.2 เป็นทายาทของนักการเมืองในพื้นที่	2.973	1.3233	สำคัญ
1.3 มีความรู้ระดับปริญญาตรีขึ้นไป	4.135	.9691	สำคัญมาก
1.4 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางการเมืองหรือเป็นอดีตนักการเมือง เช่น ส.ส., สจ., นายก อบจ.	3.515	1.1611	สำคัญมาก
1.5 เป็นผู้ที่ปรากฏตัวช่วยเหลืองานสังคม/ งานประเพณีของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ	4.105	1.0255	สำคัญมาก
1.6 เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการทำงาน (นักธุรกิจหรือเป็นอดีตข้าราชการที่มีชื่อเสียง)	3.635	1.1748	สำคัญมาก
1.7 มีมนุษยสัมพันธ์ดี เข้าถึงได้ง่าย	4.298	.9089	สำคัญมากที่สุด
1.8 มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า	4.318	.9186	สำคัญมากที่สุด
1.9 เป็นผู้สมัครที่รู้จักเป็นการส่วนตัวและได้รับการช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นการส่วนตัว	3.098	1.3219	สำคัญ
1.10 มีบุคลิกภาพที่ดี	4.083	.9370	สำคัญมาก
รวม	3.7880	.72285	สำคัญมาก

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.7880 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ

อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ผู้สมัครมีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.318 รองลงมา คือ ผู้สมัครมีมนุษยสัมพันธ์ดี เข้าถึงได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.298

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก คือ ผู้สมัครที่มีความรู้ระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.135 ผู้สมัครเป็นผู้ที่ปรากฏตัวช่วยเหลืองานสังคม/ งานประเพณีของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.105 ผู้สมัครมีบุคลิกภาพที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.083 ผู้สมัครเป็นคนในท้องถิ่นมาตั้งแต่กำเนิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.723 ผู้สมัครเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการทำงาน (นักธุรกิจหรือเป็นอดีตข้าราชการที่มีชื่อเสียง) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.635 ผู้สมัครเป็นผู้มีประสบการณ์ทางการเมืองหรือเป็นอดีตนักการเมือง เช่น ส.ส., สจ., นายก อบจ. มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.515

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง การรู้จักผู้สมัครเป็นการส่วนตัวและได้รับการช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นการส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.098 ส่วนผู้สมัครเป็นทายาทของนักการเมืองในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.973

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านพรรคการเมือง (n=400)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร ส.ส.	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
2. ด้านพรรคการเมือง			
2.1 สังกัดพรรคที่เป็นที่นิยมในพื้นที่	3.390	1.1943	สำคัญ
2.2 สังกัดพรรคการเมืองที่เคยมีผลงานเป็นที่ประจักษ์	3.923	1.0768	สำคัญมาก
2.3 สังกัดพรรคที่เคยเป็นรัฐบาลมาก่อน	3.018	1.1469	สำคัญ
2.4 สังกัดพรรคที่มีนโยบายที่นำไปปฏิบัติสำเร็จมาก่อน	3.900	1.0690	สำคัญมาก
2.5 สังกัดพรรคการเมืองเก่าที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก	3.265	1.2465	สำคัญ
2.6 สังกัดพรรคที่หัวหน้าพรรคมีความรู้ความสามารถ	4.170	.9183	สำคัญมาก
2.7 สังกัดพรรคการเมืองที่ต่อต้านการรัฐประหาร	3.305	1.2554	สำคัญ
2.8 สังกัดพรรคการเมืองที่ท่านเห็นว่าผู้สมัครของพรรคมีความสามารถ	3.935	.9991	สำคัญมาก
2.9 สังกัดพรรคที่มีนโยบายตรงกับความต้องการของท่าน	4.193	.9580	สำคัญมาก
รวม	3.6775	.70223	สำคัญมาก

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านพรรคการเมือง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านพรรคการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6775 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ สังกัดพรรคที่มีนโยบายตรงกับความต้องการของท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.193 รองลงมาคือ สังกัดพรรคที่หัวหน้าพรรคมีความรู้ความสามารถ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.170 สังกัดพรรคการเมืองที่ท่านเห็นว่าผู้สมัครของพรรคมีความสามารถ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.935 สังกัดพรรคการเมืองที่เคยมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.923 สังกัดพรรคที่มีนโยบายที่นำไปปฏิบัติสำเร็จมาก่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.900

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ สังกัดพรรคที่เป็นที่นิยมในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.390 สังกัดพรรคการเมืองที่ต่อต้านการรัฐประหาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.305 สังกัดพรรคการเมืองเก่าที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.265 สังกัดพรรคที่เคยเป็นรัฐบาลมาก่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.018

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านนโยบาย (n=400)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร ส.ส.	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
3. ด้านนโยบาย			
3.1 นโยบายพรรคมีความชัดเจนเข้าใจได้	4.243	.8948	สำคัญมากที่สุด
3.2 นโยบายพรรคมีความแปลกใหม่	3.680	1.0609	สำคัญมาก
3.3 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับปัญหาปากท้องของประชาชน	4.368	.8362	สำคัญมากที่สุด
3.4 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษา	4.353	.9001	สำคัญมากที่สุด
3.5 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับปัญหาสิ่งแวดล้อม	4.110	.9799	สำคัญมาก
3.6 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับสวัสดิการสังคม อาทิ การรักษาพยาบาล ผู้สูงอายุ ที่อยู่อาศัย	4.435	.8139	สำคัญมากที่สุด
3.7 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม	4.198	1.0518	สำคัญมาก
3.8 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน	4.218	1.0163	สำคัญมากที่สุด
3.9 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสังคมในปัจจุบัน	4.073	1.0074	สำคัญมาก
รวม	4.1864	.76657	สำคัญมาก

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านนโยบาย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1864 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับ

สวัสดิการสังคม อาทิ การรักษาพยาบาล ผู้สูงอายุ ที่อยู่อาศัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.435 รองลงมาคือนโยบายพรรคให้ความสำคัญกับปัญหาปากท้องของประชาชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.368 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.353 นโยบายพรรคมีความชัดเจนเข้าใจได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.243 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการทุจริต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.218 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก คือ นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.198 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับปัญหาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.110 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสังคมในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.073 นโยบายพรรคมีความแปลกใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.680 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านการรณรงค์หาเสียง (n=400)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร ส.ส.	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
4. ด้านการรณรงค์หาเสียง			
4.1 ผู้สมัครเดินแนะนำตัวตามบ้าน	3.648	1.1776	สำคัญมาก
4.2 เปิดเวทีปราศรัยตามจุดต่าง ๆ	3.518	1.0806	สำคัญมาก
4.3 ใช้รถแห่กระจายเสียงในการหาเสียงทุกเส้นทาง	3.333	1.1468	สำคัญ
4.4 หาเสียงผ่านสื่อออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟสบุ๊ก โชนิวยอร์ก มีเดียต่าง ๆ	3.543	1.1364	สำคัญมาก
4.5 ปรากฏตัวเป็นข่าวในสื่อต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ	3.290	1.0927	สำคัญ
4.6 หาเสียงผ่านวิทยุ/โทรทัศน์	3.058	1.1258	สำคัญ
4.7 มีป้ายโฆษณาหาเสียงตามพื้นที่ต่าง ๆ	3.400	1.1762	สำคัญ
4.8 มีวิธีการหาเสียงที่แปลกแตกต่างจากผู้สมัครท่านอื่น	3.223	1.1817	สำคัญ
4.9 มีการสนับสนุนค่าเดินทางในการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	2.488	1.3655	สำคัญน้อย
4.10 มีการแจกสิ่งของหรือประโยชน์จูงใจในการเลือกตั้ง	2.390	1.3123	สำคัญน้อย
4.11 มีบุคคลในพื้นที่ที่เป็นที่นับถือมาช่วยหาเสียง	2.923	1.3606	สำคัญ
4.12 หาเสียงด้วยการใช้ข้อมูลด้านลบของผู้สมัครที่เป็นคู่แข่ง	2.170	1.2409	สำคัญน้อย
รวม	3.0817	.80870	สำคัญ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านรณรงค์หาเสียง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านรณรงค์หาเสียง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0817

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ การรณรงค์หาเสียงโดยการหาเสียงโดยการที่ผู้สมัครเดินแนะนำตัวตามบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.648 รองลงมาคือ การหาเสียงผ่านสื่อออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟสบุ๊ก โซเชียลมีเดียต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.543 การเปิดเวทีปราศรัยตามจุดต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.518

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีป้ายโฆษณาหาเสียงตามพื้นที่ต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.400 การใช้รถแห่กระจายเสียงในการหาเสียงทุกเส้นทาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.333 การปรากฏตัวเป็นข่าวในสื่อต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.290 การมีวิธีการหาเสียงที่แปลกแตกต่างจากผู้สมัครท่านอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.223 มีบุคคลในพื้นที่ที่เป็นที่นับถือมาช่วยหาเสียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.923

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อย คือ การสนับสนุนค่าเดินทางในการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.390 การแจกสิ่งของหรือประโยชน์จูงใจในการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.390 การหาเสียงด้วยการใช้ข้อมูลด้านลบของผู้สมัครที่เป็นคู่แข่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.170

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านกระแสทางการเมือง (n=400)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร ส.ส.	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
5. ด้านกระแสทางการเมือง			
5.1 แคนดิเดตนายกรัฐมนตรีมีความโดดเด่น	3.768	1.0730	สำคัญมาก
5.2 แนวทางทางการเมืองที่ไม่เกี่ยวข้องและไม่ร่วมมือกับฝ่ายการเมืองที่มาจากการรัฐประหาร	3.350	1.2293	สำคัญ
5.3 แนวทางทางการเมืองที่สอดคล้องและเป็นแนวทางเดียวกันกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนรุ่นใหม่	3.180	1.3236	สำคัญ
5.4 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้เลือกตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ยกเว้นหมวดหนึ่ง บททั่วไป และหมวดสอง พระมหากษัตริย์	3.383	1.1355	สำคัญ
5.5 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้เลือกตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทุกหมวดทุกมาตรา	2.908	1.4067	สำคัญ
5.6 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง	3.815	1.2246	สำคัญมาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

(n=400)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร ส.ส.	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
5. ด้านกระแสทางการเมือง			
5.7 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการยกเลิกอำนาจสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ร่วมเลือกนายกฯ	3.743	1.3002	สำคัญมาก
5.8 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการยกเลิกสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) และเปลี่ยนไปใช้ระบบสภาเดียว	3.400	1.3321	สำคัญ
5.9 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการดำเนินคดีกับคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) อย่างถึงที่สุด	3.188	1.3646	สำคัญ
5.10 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด	3.383	1.2729	สำคัญ
5.11 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้ยกเลิกการเกณฑ์ทหารเปลี่ยนเป็นระบบสมัครใจ	3.465	1.3108	สำคัญมาก
5.12 แนวทางทางการเมืองที่ปฏิเสธนายทุนรัฐมนตรีคนนอกที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	3.365	1.2432	สำคัญ
รวม	3.4121	.92425	สำคัญมาก

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมือง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4121 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.815 รองลงมาคือ แคนดิเดตนายกรัฐมนตรีมีความโดดเด่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.768 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการยกเลิกอำนาจสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ร่วมเลือกนายกฯ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.743 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้ยกเลิกการเกณฑ์ทหารเปลี่ยนเป็นระบบสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.465

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ แนวทางทางการเมืองที่ต้องการยกเลิกสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) และเปลี่ยนไปใช้ระบบสภาเดี่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.400 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้เลือกตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ยกเว้นหมวดหนึ่งบททั่วไป และหมวดสอง พระมหากษัตริย์และแนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.383 แนวทางทางการเมืองที่ปฏิเสธนายกษัตริย์มนตรีคนนอกที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.365 แนวทางทางการเมืองที่ไม่เกี่ยวข้องและไม่ร่วมมือกับฝ่ายการเมืองที่มาจากพรรคการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.350 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการดำเนินคดีกับคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) อย่างถึงที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.188 แนวทางทางการเมืองที่สอดคล้องและเป็นแนวทางเดียวกันกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.180 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้เลือกตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทุกหมวดทุกมาตรา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.908 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการเข้าร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
(n=400)

การเข้าร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ท่านได้เข้ารับฟังการปราศรัยหาเสียงของพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่ส่งผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง	3.045	1.2069	สำคัญ
2. ท่านได้ร่วมกิจกรรมเวทีสาธารณะซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กกต สถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น ได้เชิญพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งมาเข้าร่วมกิจกรรม	2.775	1.2523	สำคัญ
3. ท่านได้ร่วมสนับสนุนกิจกรรมของพรรคการเมืองที่ท่านชื่นชอบในการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร	2.498	1.2344	สำคัญน้อย
4. ท่านตรวจสอบสิทธิ์ในการเลือกตั้งของท่านก่อนไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง	4.238	1.0742	สำคัญมากที่สุด
5. ท่านได้ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ผู้สมัครส.ส. ในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา	4.570	.8585	สำคัญมากที่สุด
รวม	3.4252	1.12526	สำคัญมาก

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 จากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.4252 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ผู้สมัครส.ส. ในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.570 รองลงมาคือการตรวจสอบสิทธิ์ในการเลือกตั้งของท่านก่อนไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.238

ในส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมทางการเมืองในระดับปานกลาง คือ การเข้ารับฟังการปราศรัยหาเสียงของพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่ส่งผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.045 และการเข้าร่วมกิจกรรมเวทีสาธารณะซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กกต. สถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น ได้เชิญพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งมาเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.775

และในส่วนของการคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมทางการเมืองในระดับน้อย คือ การเข้าร่วมสนับสนุนกิจกรรมของพรรคการเมืองที่ท่านชื่นชอบในการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.775

4.3 การทดสอบสมมติฐานการศึกษา

เป็นไปตามหลักการ ดังนี้

ค่า Sig. หรือ นัยสำคัญทางสถิติ (P) ต้อง น้อยกว่า หรือเท่ากับ 0.050 จึงจะเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ แต่ถ้า ค่า Sig. หรือ นัยสำคัญทางสถิติ (P) มีค่าตั้งแต่ 0.051 ขึ้นไป ก็จะไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ตารางที่ 4.14 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือก ส.ส.	เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	T	p-value
1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	ชาย	181	3.7552	.73706	-0.823	.741
	หญิง	219	3.8151	.71144		
2. ด้านพรรคการเมือง	ชาย	181	3.6470	.72057	-0.789	.553
	หญิง	219	3.7027	.68733		
3. ด้านนโยบาย	ชาย	181	4.0454	.79641	-3.380	.165
	หญิง	219	4.3024	.72236		
4. ด้านการรณรงค์หาเสียง	ชาย	181	3.0732	.75786	-0.190	.032*
	หญิง	219	3.0887	.85008		
5. ด้านกระแสทางการเมือง	ชาย	181	3.3237	.91398	-1.744	.993
	หญิง	219	3.4852	.92837		
รวม	ชาย	181	3.5689	.54359	-2.067	.959
	หญิง	219	3.6788	.51696		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา มีค่า sig. เท่ากับ .959 นั่นคือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หมายถึง ผู้ที่ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีเพศต่างกันมีการตัดสินใจ

ในการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผล ดังนี้ ปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร มีค่า sig เท่ากับ .741 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีเพศต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านคุณสมบัติของผู้สมัครไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านพรรคการเมือง มีค่า Sig. เท่ากับ .553 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีเพศต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านการพรรคไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านนโยบาย มีค่า Sig. เท่ากับ .165 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีเพศต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านนโยบายไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านการรณรงค์หาเสียง มีค่า Sig. เท่ากับ .032 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีเพศต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านการรณรงค์หาเสียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านกระแสทางการเมือง มีค่า Sig. เท่ากับ .993 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีเพศต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านกระแสทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือก	อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p-value
ส.ส.						
1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	ต่ำกว่า 20 ปี	2	3.9000	.28284		
	20 – 25 ปี	61	3.9115	.80893		
	26 – 30 ปี	48	3.5458	.75652		
	31 – 35 ปี	29	3.6690	.69081		
	36 – 40 ปี	57	3.6719	.62500		
	41 – 45 ปี	61	3.9361	.60056		
	46 – 50 ปี	37	3.6703	.73555		
	51 – 55 ปี	40	4.0075	.60017		
	56 – 60 ปี	26	3.6731	.91894		
	61 ปีขึ้นไป	39	3.8769	.74955		
	รวม	400	3.7880	.72285	1.070	.305
2. ด้านพรรคการเมือง	ต่ำกว่า 20 ปี	2	3.7778	.15713		
	20 – 25 ปี	61	3.8233	.74739		
	26 – 30 ปี	48	3.5231	.57482		
	31 – 35 ปี	29	3.9234	.70530		
	36 – 40 ปี	57	3.6569	.70657		
	41 – 45 ปี	61	3.7450	.60633		
	46 – 50 ปี	37	3.4114	.61746		
	51 – 55 ปี	40	3.6306	.77488		
	56 – 60 ปี	26	3.6538	.69802		
	61 ปีขึ้นไป	39	3.6923	.84561		
	รวม	400	3.6775	.70223	1.657	.098
	41 – 45 ปี	61	3.6896	.44890		
	46 – 50 ปี	37	3.4130	.51432		
	51 – 55 ปี	40	3.5526	.50368		

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือก ส.ส.	อายุ	N	$\bar{x}$	S.D.	F	p-value
3. ด้านนโยบาย	ต่ำกว่า 20 ปี	2	4.8333	.23570	2.776	0.004
	20 – 25 ปี	61	4.2332	.85073		
	26 – 30 ปี	48	4.3171	.75009		
	31 – 35 ปี	29	4.5594	.54472		
	36 – 40 ปี	57	4.0741	.76588		
	41 – 45 ปี	61	4.3406	.60583		
	46 – 50 ปี	37	3.8799	.85281		
	51 – 55 ปี	40	4.0417	.84608		
	56 – 60 ปี	26	3.9231	.77985		
	61 ปี ขึ้นไป	39	4.1766	.68717		
	รวม	400	4.1861	.76657		
4. ด้านการรณรงค์หาเสียง	ต่ำกว่า 20 ปี	2	3.1250	1.11959	5.661	.000
	20 – 25 ปี	61	3.6530	.75188		
	26 – 30 ปี	48	2.7361	.76267		
	31 – 35 ปี	29	3.0862	.88626		
	36 – 40 ปี	57	3.1345	.78613		
	41 – 45 ปี	61	3.1079	.63744		
	46 – 50 ปี	37	2.9189	.68282		
	51 – 55 ปี	40	3.0063	.74186		
	56 – 60 ปี	26	2.8301	.96046		
	61 ปี ขึ้นไป	39	2.8889	.82702		
	รวม	400	3.0817	.80870		

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือก ส.ส.	อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p-value
5. ด้านกระแสทาง การเมือง	ต่ำกว่า 20 ปี	2	3.6250	.53033		
	20 – 25 ปี	61	3.9126	.80197		
	26 – 30 ปี	48	3.9427	.78742		
	31 – 35 ปี	29	3.6351	.89598		
	36 – 40 ปี	57	3.4444	.85917		
	41 – 45 ปี	61	3.3183	.93721		
	46 – 50 ปี	37	3.1847	.76607		
	51 – 55 ปี	40	3.0771	.75730		
	56 – 60 ปี	26	2.7756	1.04211		
	61 ปี ขึ้นไป	39	2.8825	.84091		
	รวม	400	3.4121	.92425	9.033	.000
รวม	ต่ำกว่า 20 ปี	2	3.8522	.19013		
	20 – 25 ปี	61	3.9067	.60330		
	26 – 30 ปี	48	3.6130	.41690		
	31 – 35 ปี	29	3.7746	.46292		
	36 – 40 ปี	57	3.5964	.58037		
	41 – 45 ปี	61	3.6896	.44890		
	46 – 50 ปี	37	3.4130	.51432		
	51 – 55 ปี	40	3.5526	.50368		
	56 – 60 ปี	26	3.3712	.51387		
	61 ปี ขึ้นไป	39	3.5034	.50290		
	รวม	400	3.5291	.53134	4.230	.000

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุมีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ อายุมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผล ดังนี้

ปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร มีค่า Sig. เท่ากับ .305 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือหมายถึง ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่

มีอายุต่างกันมีการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านคุณสมบัติของผู้สมัครไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านพรรคการเมือง มีค่า Sig. เท่ากับ .098 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ หมายถึง ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีอายุต่างกันมีการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านพรรคการเมืองไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านนโยบาย มีค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ หมายถึง ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีอายุต่างกันมีการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านนโยบายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านการรณรงค์หาเสียง มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ หมายถึง ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีอายุต่างกันมีการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านการรณรงค์หาเสียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านกระแสทางการเมือง มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ หมายถึง ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีอายุต่างกันมีการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านกระแสทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ Post Hoc หา กลุ่มอายุที่มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านนโยบาย ด้านการรณรงค์หาเสียง และด้านกระแสทางการเมืองแตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ ผลการทดสอบ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.16, 4.17 และ 4.18

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านนโยบาย จำแนกตามอายุ

อายุ	Mean	ด้านนโยบาย									
		ต่ำกว่า 20 ปี	20-25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	51-55 ปี	56-60 ปี	61 ปีขึ้นไป
		4.8333	4.2332	4.3171	4.5594	4.074	4.340	3.879	4.041	3.923	4.176
						1	6	9	7	1	6
ต่ำกว่า 20 ปี	4.8333	-	.402	.494	.859	.287	.517	.157	.242	.167	.352
20-25 ปี	4.2332	-	-	1.000	.469	.987	.998	.609	.982	.816	1.000
26-30 ปี	4.3171	-	-	-	.826	.826	1.000	.303	.844	.534	.996
31-35 ปี	4.5594	-	-	-	-	.035*	.782	.008*	.081	.035*	.257
36-40 ปี	4.0741	-	-	-	-	-	.540	.981	1.000	.998	1.000
41-45 ปี	4.3406	-	-	-	-	-	-	.136	.647	.335	.967
46-50 ปี	3.8799	-	-	-	-	-	-	-	.998	1.000	.811
51-55 ปี	4.0417	-	-	-	-	-	-	-	-	1.000	.999
56-60 ปี	3.9231	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1.000
61 ปีขึ้นไป	4.1766	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านนโยบาย พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 3 คู่ ดังนี้

1. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี ($\bar{X}=4.5594$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี ($\bar{X}=4.0741$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .035 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี ($\bar{X}=4.5594$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านนโยบายแตกต่างเป็นรายคู่กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี ($\bar{X}=4.0741$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี ($\bar{X}=4.5594$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

ด้านนโยบาย ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจมากกว่าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 36–40 ปี ($\bar{X}=4.0741$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4853

2. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=4.5594$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 46–50 ปี ($\bar{X}=3.8799$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=4.5594$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านนโยบายแตกต่างเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 46–50 ปี ($\bar{X}=3.8799$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=4.5594$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านนโยบาย ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจมากกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 46–50 ปี ($\bar{X}=3.8799$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .6795

3. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=4.5594$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 56–60 ปี ($\bar{X}=3.9231$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .035 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=4.5594$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านนโยบายแตกต่างเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 56–60 ปี ($\bar{X}=3.9231$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=4.5594$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านนโยบาย ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจมากกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 56–60 ปี ($\bar{X}=3.9231$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .6363

สำหรับรายคู่อื่น ๆ ไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.0

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียงจำแนกตามอายุ

อายุ	Mean	รณรงค์หาเสียง									
		ต่ำกว่า 20 ปี	20-25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	51-55 ปี	56-60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
		3.1250	3.6530	2.7361	3.0862	3.1345	3.1079	3.0063	3.0063	2.8301	2.8889
ต่ำกว่า 20 ปี	3.1250	-	.991	.998	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000
20-25 ปี	3.6530	-	-	.991	.000*	.114	.014*	.000*	.002*	.012*	.001*
26-30 ปี	2.7361	-	-	-	.751	.218	.184	.976	.804	1.000	.996
31-35 ปี	3.0862	-	-	-	-	.035*	.782	.008*	.081	.035*	.257
36-40 ปี	3.1345	-	-	-	-	-	1.000	.921	.998	.916	.904
41-45 ปี	3.1079	-	-	-	-	-	-	.935	.999	.933	.920
46-50 ปี	2.9189	-	-	-	-	-	-	-	1.000	1.000	1.000
51-55 ปี	3.0063	-	-	-	-	-	-	-	-	.998	1.000
56-60 ปี	2.8301	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1.000
61 ปี ขึ้นไป	2.8889	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียง พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 มีจำนวน 9 คู่ ดังนี้

1. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี ($\bar{X}=3.6530$) กับประชาชนผู้ใช้ สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี ($\bar{X}=3.0862$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี ($\bar{X}=3.6530$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียงแตกต่างเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้ สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี ($\bar{X}=3.0862$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี ($\bar{X}=3.6530$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มี ผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัด สงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจมากกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุ ระหว่าง 31-35 ปี ($\bar{X}=3.0862$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .5668

8. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=3.0862$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 46–50 ปี ($\bar{X}=3.0063$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=3.0862$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียงแตกต่างเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 46–50 ปี ($\bar{X}=3.0063$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=3.0862$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจมากกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 46–50 ปี 3.0063 ($\bar{X}=3.0063$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .0799

9. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=3.0862$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 56–60 ปี ($\bar{X}=2.8301$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .035 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=3.0862$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียงแตกต่างเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 56–60 ปี ($\bar{X}=2.8301$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=3.0862$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจมากกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 56–60 ปี ($\bar{X}=2.8301$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .2561

สำหรับรายคู่อื่น ๆ ไม่พบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมืองจำแนกตามอายุ

อายุ	Mean	กระแสทางการเมือง									
		ต่ำกว่า 20 ปี	20-25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	51-55 ปี	56-60 ปี	61 ปีขึ้นไป
		3.6250	3.9126	3.9427	3.6351	3.4444	3.3183	3.1847	3.0771	2.7756	2.8825
ต่ำกว่า 20 ปี	3.6250	-	.986	.979	1.000	.999	.983	.926	.855	.677	.725
20-25 ปี	3.9126	-	-	1.000	.915	.080	.010*	.001*	.000*	.001*	.000*
26-30 ปี	3.9427	-	-	-	.875	.072	.009*	.001*	.000*	.000*	.000*
31-35 ปี	3.6351	-	-	-	-	.994	.868	.496	.191	.057	.027*
36-40 ปี	3.4444	-	-	-	-	-	.999	.876	.449	.151	.059
41-45 ปี	3.3183	-	-	-	-	-	-	.999	.917	.416	.329
46-50 ปี	3.1847	-	-	-	-	-	-	-	1.000	.787	.824
51-55 ปี	3.0771	-	-	-	-	-	-	-	-	.954	.985
56-60 ปี	2.7756	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1.000
61 ปีขึ้นไป	2.8825	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมือง พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 มีจำนวน 11 คู่ ดังนี้

1. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี ($\bar{X}=3.6530$) กับประชาชนผู้ใช้ สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 41-45 ปี ($\bar{X}=3.3183$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .010 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี ($\bar{X}=3.6530$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมืองแตกต่างเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้ สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 41-45 ปี ($\bar{X}=3.3183$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี ($\bar{X}=3.6530$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มี ผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัด สงขลา ด้านกระแสทางการเมือง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจมากกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มี อายุระหว่าง 41-45 ปี ($\bar{X}=3.3183$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .3347

11. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=3.6351$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป ($\bar{X}=2.8825$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .027 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=3.6351$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมืองแตกต่างเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป ($\bar{X}=2.8825$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 31–35 ปี ($\bar{X}=3.6351$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมือง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจมากกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 61 ปี ขึ้นไป ($\bar{X}=2.8825$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .7526

สำหรับรายคู่อื่น ๆ ไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร ส.ส. พ.ศ.2566	ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p
1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	44	3.9318	.72490	1.434	.222
	มัธยมศึกษา	54	3.8685	.76499		
	ปวช. หรือ ปวส.	35	3.9343	.57596		
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	200	3.7360	.74402		
	สูงกว่าปริญญาตรี	67	3.7075	.67920		
	รวม	400	3.7880	.72285		
2. ด้านพรรคการเมือง	ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	44	3.8712	.73545	1.720	.145
	มัธยมศึกษา	54	3.5658	.74560		
	ปวช. หรือ ปวส.	35	3.7397	.62793		
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	200	3.6922	.71209		
	สูงกว่าปริญญาตรี	67	3.5638	.63190		
	รวม	400	3.6775	.70223		

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร ส.ส. พ.ศ.2566	ระดับการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p
3. ด้านนโยบาย	ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	44	4.1591	.58765	.999	.408
	มัธยมศึกษา	54	4.0535	.72804		
	ปวช. หรือ ปวส.	35	4.1587	.65584		
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	200	4.2567	.76214		
	สูงกว่าปริญญาตรี	67	4.1144	.94518		
	รวม	400	4.1861	.76657		
4. การรณรงค์หาเสียงทางการเมือง	ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	44	3.0455	.64586	1.620	.168
	มัธยมศึกษา	54	2.9583	.89295		
	ปวช. หรือ ปวส.	35	3.3143	.82076		
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	200	3.1246	.81791		
	สูงกว่าปริญญาตรี	67	2.9552	.78339		
	รวม	400	3.0817	.80870		
5. ด้านกระแสทางการเมือง	ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	44	2.7803	.75826	9.528	.000*
	มัธยมศึกษา	54	3.1420	.85944		
	ปวช. หรือ ปวส.	35	3.3476	.93705		
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	200	3.6125	.90039		
	สูงกว่าปริญญาตรี	67	3.4801	.91943		
	รวม	400	3.4121	.92425		
รวม	ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	44	3.5576	.41459	1.749	.138
	มัธยมศึกษา	54	3.5176	.55200		
	ปวช. หรือ ปวส.	35	3.6989	.49103		
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	200	3.6844	.53998		
	สูงกว่าปริญญาตรี	67	3.5642	.56302		
	รวม	400	3.6291	.53134		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา มีค่า sig. เท่ากับ .138 นั่นคือ ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หมายถึง ผู้ใช้สิทธิ

เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผล ดังนี้

ปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร มีค่า sig เท่ากับ .222 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านคุณสมบัติของผู้สมัครไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านพรรคการเมือง มีค่า Sig. เท่ากับ .145 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านการพรรคไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านนโยบาย มีค่า Sig. เท่ากับ .408 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านนโยบายไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านการรณรงค์หาเสียง มีค่า Sig. เท่ากับ .168 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านการรณรงค์หาเสียงไม่แตกต่าง

ปัจจัยด้านกระแสทางการเมือง มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านกระแสทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ Post Hoc หา ระดับการศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนด้านกระแสทางการเมืองแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ ผลการทดสอบ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมืองจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	Mean	กระแสทางการเมือง				
		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช. หรือ ปวส.	ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า	สูงกว่า ปริญญาตรี
		2.7803	3.1420	3.3476	3.6125	3.4801
ประถมศึกษา	2.7803	-	.184	.039*	.000*	.000*
มัธยมศึกษา	3.1420	-	-	.834	.006*	.234
ปวช. หรือ ปวส.	3.3476	-	-	-	.535	.960
ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	3.6125	-	-	-	-	.843
สูงกว่าปริญญาตรี	3.4801	-	-	-	-	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความสัมพันธาระหว่างระดับการศึกษา กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมือง พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ดังนี้

1. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ($\bar{X}=2.7803$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีการศึกษาระดับปวช. หรือ ปวส. ($\bar{X}=3.3476$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .039 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ($\bar{X}=2.7803$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมืองแตกต่างเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีการศึกษาระดับปวช. หรือ ปวส. ($\bar{X}=3.3476$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ($\bar{X}=2.7803$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมือง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจน้อยกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีการศึกษาระดับปวช. หรือ ปวส. ($\bar{X}=3.3476$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .5673

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมือง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจน้อยกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X}=3.6125$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4705

สำหรับรายคู่อื่น ๆ ไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตารางที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร ส.ส. พ.ศ.2566	อาชีพ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p
1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	105	3.6448	.69379		
	พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน	54	3.6093	.69289		
	ธุรกิจส่วนตัว	76	3.9697	.69186		
	เกษตรกร	32	4.0344	.57170		
	รับจ้างทั่วไป	36	3.8528	.73698		
	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	40	3.6875	.94684		
	นักเรียน นักศึกษา	24	3.9833	.66048		
	ลูกจ้างหน่วยงานรัฐ	14	3.8786	.64233		
	อื่นๆ	19	3.7211	.64857		
	รวม		400	3.7880	.72285	2.463
2. ด้านพรรคการเมือง	ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	105	3.6646	.62323		
	พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน	54	3.6584	.66241		
	ธุรกิจส่วนตัว	76	3.6082	.74888		
	เกษตรกร	32	3.8160	.56558		
	รับจ้างทั่วไป	36	3.6327	.75724		
	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	40	3.6806	.89499		
	นักเรียน นักศึกษา	24	3.9259	.66236		
	ลูกจ้างหน่วยงานรัฐ	14	3.7460	.76910		
	อื่นๆ	19	3.5614	.71288		
รวม		400	3.6775	.70223	.729	.666

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อ การเลือกผู้สมัคร ส.ส. พ.ศ. 2566	อาชีพ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p
3. ด้านนโยบาย	ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	105	4.2519	.82406		
	พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน	54	4.3210	.69226		
	ธุรกิจส่วนตัว	76	4.1827	.72955		
	เกษตรกรรวม	32	4.3333	.54213		
	รับจ้างทั่วไป	36	3.9105	.68639		
	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	40	4.1139	.86817		
	นักเรียน นักศึกษา	24	4.1574	.83465		
	ลูกจ้างหน่วยงานรัฐ	14	3.9365	.73148		
	อื่นๆ	19	4.0994	.89573		
	รวม	400	4.1861	.76657		
4. การรณรงค์หา เสียงทาง การเมือง	ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	105	2.9548	.75885		
	พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน	54	2.8765	.87860		
	ธุรกิจส่วนตัว	76	3.0877	.84906		
	เกษตรกรรวม	32	3.1094	.66345		
	รับจ้างทั่วไป	36	3.0370	.78109		
	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	40	3.2917	.80905		
	นักเรียน นักศึกษา	24	3.7361	.64861		
	ลูกจ้างหน่วยงานรัฐ	14	3.2917	.44787		
	อื่นๆ	19	2.9561	.94989		
	รวม	400	3.0817	.80870		

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร ส.ส. พ.ศ. 2566	อาชีพ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p
5. ด้านกระแสทาง การเมือง	ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	105	3.4214	.96526		
	พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน	54	3.5725	.84845		
	ธุรกิจส่วนตัว	76	3.3783	.92210		
	เกษตรกรกรรม	32	2.8151	.88969		
	รับจ้างทั่วไป	36	3.2685	.85289		
	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	40	3.4563	.99893		
	นักเรียน นักศึกษา	24	3.8750	.89719		
	ลูกจ้างหน่วยงานรัฐ	14	3.3690	.52676		
	อื่นๆ	19	3.6711	.77553		
	รวม		400	3.4121	.92425	3.072
รวม	ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	105	3.5875	.51174		
	พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน	54	3.6076	.49610		
	ธุรกิจส่วนตัว	76	3.6453	.54873		
	เกษตรกรกรรม	32	3.6216	.37374		
	รับจ้างทั่วไป	36	3.5403	.52217		
	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	40	3.6460	.66325		
	นักเรียน นักศึกษา	24	3.9356	.53722		
	ลูกจ้างหน่วยงานรัฐ	14	3.6444	.50131		
	อื่นๆ	19	3.6018	.57989		
	รวม		400	3.6291	.53134	1.244

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา มีค่า sig. เท่ากับ .272 นั่นคือ อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หมายถึง ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีประกอบอาชีพต่างกันมีการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผล ดังนี้

ปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร มีค่า sig เท่ากับ .013 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีอาชีพ

ต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านคุณสมบัติของผู้สมัครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านพรรคการเมือง มีค่า Sig. เท่ากับ .666 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีอาชีพต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านพรรคการเมืองไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านนโยบาย มีค่า Sig. เท่ากับ .238 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีอาชีพต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านนโยบายไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านการรณรงค์หาเสียง มีค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีอาชีพต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านการรณรงค์หาเสียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านกระแสทางการเมือง มีค่า Sig. เท่ากับ .002 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีอาชีพต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านกระแสทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ Post Hoc หาอาชีพที่มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านการรณรงค์หาเสียง และด้านกระแสทางการเมืองแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ ผลการทดสอบมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.22, 4.23 และ 4.24

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านคุณสมบัติของผู้สมัครจำแนกตาม อาชีพ

อาชีพ	Mean	คุณสมบัติของผู้สมัคร								
		ข้าราชการ	พนักงาน เอกชน	ธุรกิจ ส่วนตัว	เกษตรกร	รับ จ้าง ทั่วไป	ไม่ ประกอบ อาชีพ	นร./ นศ.	ลูกจ้าง รัฐ	อื่น ๆ
		3.6448	3.6093	3.9697	4.034	3.85	3.687	3.9833	3.878	3.878
					4	28	5		6	6
ข้าราชการ	3.6448	-	1.000	.054	.052	.859	1.000	.401	.928	1.000
พนักงาน เอกชน	3.6093	-	-	.094	.068	.816	1.000	.378	.895	.999
ธุรกิจ ส่วนตัว	3.9697	-	-	-	1.000	.997	.764	1.000	1.000	.858
เกษตรกร	4.0344	-	-	-	-	.965	.603	1.000	.996	.717
รับจ้าง ทั่วไป	3.8528	-	-	-	-	-	.995	.998	1.000	.999
ไม่ได้ ประกอบ อาชีพ	3.6875	-	-	-	-	-	-	.865	.995	1.000
นร./นศ.	3.9833	-	-	-	-	-	-	-	1.000	.923
ลูกจ้าง รัฐ	3.8786	-	-	-	-	-	-	-	-	.999
อื่น ๆ	3.7211	-	-	-	-	-	-	-	-	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร พบว่า ไม่มีคู่ที่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัครจำแนกตามอาชีพ

		การรณรงค์หาเสียง								
อาชีพ	Mean	ข้าราชการ	พนักงานเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	ไม่ประกอบอาชีพ	นร./นศ.	ลูกจ้างรัฐ	อื่น ๆ
		2.9548	2.8765	3.0877	3.1094	3.0370	3.2917	3.7361	3.2917	2.9561
ข้าราชการ	2.9548	-	1.000	.975	.970	1.000	.369	.000*	.330	1.000
พนักงานเอกชน	2.8765	-	-	.907	.898	.992	.313	.000*	.284	1.000
ธุรกิจส่วนตัว	3.0877	-	-	-	1.000	1.000	.938	.007*	.918	1.000
เกษตรกร	3.1094	-	-	-	-	1.000	.979	.022*	.972	.999
รับจ้างทั่วไป	3.0370	-	-	-	-	-	.869	.011*	.875	1.000
ไม่ประกอบอาชีพ	3.2917	-	-	-	-	-	-	.297	1.000	.915
นร./นศ.	3.7361	-	-	-	-	-	-	-	.271	.092
ลูกจ้างรัฐ	3.2917	-	-	-	-	-	-	-	-	.907
อื่น ๆ	2.9561	-	-	-	-	-	-	-	-	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความสัมพันธระหว่างอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียง พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 5 คู่ ดังนี้

1. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X}=2.9548$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X}=3.7361$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบ

4. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ($\bar{X}=3.1094$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X}=3.7361$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ($\bar{X}=3.1094$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียงแตกต่างเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X}=3.7361$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพประกอบประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ($\bar{X}=3.1094$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจน้อยกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X}=3.7361$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .6267

5. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ($\bar{X}=3.0370$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X}=3.7361$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .022 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ($\bar{X}=3.0370$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียงแตกต่างเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X}=3.7361$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพประกอบประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ($\bar{X}=3.0370$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจน้อยกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X}=3.7361$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .6991

สำหรับรายคู่อื่น ๆ ไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมืองของผู้สมัคร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	Mean	กระแสทางการเมือง								
		ข้าราชการ	พนักงานเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้างทั่วไป	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	นร./นศ.	ลูกจ้างรัฐ	อื่นๆ
		3.4214	3.5725	3.3783	2.8151	3.2685	3.4563	3.8750	3.3690	3.6711
ข้าราชการ	3.4214	-	.984	1.000	.041*	.992	1.000	.426	1.000	.940
พนักงานเอกชน	3.5725	-	-	.946	.007*	.768	1.000	.893	.967	1.000
ธุรกิจส่วนตัว	3.3783	-	-	-	.092	.999	1.000	.339	1.000	.884
เกษตรกร	2.8151	-	-	-	-	.457	.113	.002*	.209	.021*
รับจ้างทั่วไป	3.2685	-	-	-	-	-	.993	.207	1.000	.702
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	3.4563	-	-	-	-	-	-	.725	1.000	.992
นร./นศ.	3.8750	-	-	-	-	-	-	-	.433	.996
ลูกจ้างหน่วยงานรัฐ	3.3690	-	-	-	-	-	-	-	-	.914
อื่นๆ	3.6711	-	-	-	-	-	-	-	-	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมือง พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ดังนี้

1. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X}=2.9548$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ($\bar{X}=2.8151$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .041 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่

ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X}=2.9548$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมืองแตกต่างกันเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ($\bar{X}=2.8151$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X}=2.9548$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมือง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจมากกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ($\bar{X}=2.8151$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .1397

2. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพพนักงานหรือลูกจ้างเอกชน ($\bar{X}=3.5725$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ($\bar{X}=2.8151$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพพนักงานหรือลูกจ้างเอกชน ($\bar{X}=3.5725$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมืองแตกต่างกันเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ($\bar{X}=2.8151$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพพนักงานหรือลูกจ้างเอกชน ($\bar{X}=3.5725$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมือง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจมากกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ($\bar{X}=2.8151$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .7574

3. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ($\bar{X}=3.1094$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X}=3.7361$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ($\bar{X}=3.1094$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมืองแตกต่างกันเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X}=3.7361$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพประกอบประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ($\bar{X}=3.1094$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมือง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจน้อยกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X}=3.7361$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .6267

4. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งประกอบอาชีพเกษตรกรรม ($\bar{X}=3.1094$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพอื่นๆ ($\bar{X}=3.6711$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .021 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพประกอบอาชีพเกษตรกรรม ($\bar{X}=3.1094$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมืองแตกต่างเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพอื่นๆ ($\bar{X}=3.6711$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพประกอบประกอบอาชีพเกษตรกรรม ($\bar{X}=3.1094$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมือง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจน้อยกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ($\bar{X}=3.6711$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .5617

สำหรับรายคู่อื่น ๆ ไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ.2566	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p
1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	น้อยกว่า 10,000 บาท	107	3.8907	.78734		
	10,001 – 20,000 บาท	117	3.7701	.65446		
	20,001 – 30,000 บาท	64	3.7141	.75779		
	30,001 – 40,000 บาท	47	3.8723	.60314		
	40,001 – 50,000 บาท	35	3.5800	.67510		
	มากกว่า 50,001 บาท	30	3.7600	.85686		
	รวม		400	3.7880	.72285	1.301
2. ด้านพรรคการเมือง	น้อยกว่า 10,000 บาท	107	3.8183	.68772		
	10,001 – 20,000 บาท	117	3.6068	.73912		
	20,001 – 30,000 บาท	64	3.7396	.66761		
	30,001 – 40,000 บาท	47	3.7352	.60262		
	40,001 – 50,000 บาท	35	3.5587	.67397		
	มากกว่า 50,001 บาท	30	3.3667	.75481		
	รวม		400	3.6775	.70223	2.692
3. ด้านนโยบาย	น้อยกว่า 10,000 บาท	107	4.1755	.70983		
	10,001 – 20,000 บาท	117	4.1415	.81423		
	20,001 – 30,000 บาท	64	4.2205	.69586		
	30,001 – 40,000 บาท	47	4.3735	.68901		
	40,001 – 50,000 บาท	35	4.1016	.73672		
	มากกว่า 50,001 บาท	30	4.1296	1.03456		
	รวม		400	4.1861	.76657	.786

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p
4. การรณรงค์หาเสียงทางการเมือง	น้อยกว่า 10,000 บาท	107	3.3762	.76130		
	10,001 – 20,000 บาท	117	2.9594	.78910		
	20,001 – 30,000 บาท	64	3.0339	.90666		
	30,001 – 40,000 บาท	47	3.0709	.69221		
	40,001 – 50,000 บาท	35	2.8762	.76306		
	มากกว่า 50,001 บาท	30	2.8667	.82222		
	รวม	400	3.0817	.80870	4.483	.001*
5. ด้านกระแสทางการเมือง	น้อยกว่า 10,000 บาท	107	3.3925	.98315		
	10,001 – 20,000 บาท	117	3.2934	.83996		
	20,001 – 30,000 บาท	64	3.5677	1.01963		
	30,001 – 40,000 บาท	47	3.7270	.79830		
	40,001 – 50,000 บาท	35	3.3024	.80341		
	มากกว่า 50,001 บาท	30	3.2472	1.02798		
	รวม	400	3.4121	.92425	2.170	.057
รวม	น้อยกว่า 10,000 บาท	107	3.7306	.53198		
	10,001 – 20,000 บาท	117	3.5543	.52117		
	20,001 – 30,000 บาท	64	3.6551	.56852		
	30,001 – 40,000 บาท	47	3.7558	.40790		
	40,001 – 50,000 บาท	35	3.4838	.44484		
	มากกว่า 50,001 บาท	30	3.4740	.65333		
	รวม	400	3.6291	.53134	2.914	.013*

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา มีค่า sig. เท่ากับ .013 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หมายถึง ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีรายได้ต่างกันมีการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผล ดังนี้

ปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร มีค่า sig เท่ากับ .262 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านคุณสมบัติของผู้สมัครไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยด้านพรรคการเมือง มีค่า Sig. เท่ากับ .021 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านพรรคการเมืองแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านนโยบาย มีค่า Sig. เท่ากับ .560 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านนโยบายไม่แตกต่าง

ปัจจัยด้านการรณรงค์หาเสียง มีค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านการรณรงค์หาเสียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านกระแสทางการเมือง มีค่า Sig. เท่ากับ .057 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านกระแสทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบ Post Hoc หา กลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านพรรคการเมืองและด้านการรณรงค์หาเสียงแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ ผลการทดสอบ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.26 และ 4.27

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบรายจ่ายของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านพรรคการเมืองของผู้สมัครจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	Mean	ด้านพรรคการเมือง					
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001 – 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	40,001 – 50,000 บาท	มากกว่า 50,001 บาท
		3.8183	3.6068	3.7396	3.7352	3.5587	3.3667
น้อยกว่า 10,000 บาท	3.8183	-	.234	.977	.974	.373	.054
10,001 – 20,000 บาท	3.6068	-	-	.821	.858	.999	.627
20,001 – 30,000 บาท	3.7396	-	-	-	1.000	.794	.207
30,001 – 40,000 บาท	3.7352	-	-	-	-	.822	.231
40,001 – 50,000 บาท	3.5587	-	-	-	-	-	.890
มากกว่า 50,001 บาท	3.3667	-	-	-	-	-	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายจ่ายของความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านพรรคการเมือง พบว่า ไม่มีคู่ที่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบรายกลุ่มของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัครจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

		ด้านการรณรงค์หาเสียง					
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	Mean	น้อยกว่า	10,001 –	20,001 –	30,001 –	40,001 –	มากกว่า
		10,000	20,000	30,000	40,000	50,000	50,001
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
		3.3762	2.9594	3.0339	3.0709	2.8762	2.8667
น้อยกว่า 10,000 บาท	3.3762	-	.001*	.123	.152	.016*	.042*
10,001 – 20,000 บาท	2.9594	-	-	.994	.947	.993	.993
20,001 – 30,000 บาท	3.0339	-	-	-	1.000	.941	.948
30,001 – 40,000 บาท	3.0709	-	-	-	-	.841	.948
40,001 – 50,000 บาท	2.8762	-	-	-	-	-	1.000
มากกว่า 50,001 บาท	2.8667	-	-	-	-	-	-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่มของความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาด้านการรณรงค์หาเสียงพบว่า กลุ่มที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ($\bar{X}=3.3762$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท ($\bar{X}=2.9594$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ($\bar{X}=3.3762$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียงแตกต่างเป็นรายกลุ่มกับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท ($\bar{X}=2.9594$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ($\bar{X}=3.3762$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจมากกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท ($\bar{X}=2.9594$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .4168

2. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ($\bar{X}=3.3762$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท ($\bar{X}=2.8762$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .016 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ($\bar{X}=3.3762$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียงแตกต่างเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท ($\bar{X}=2.8762$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ($\bar{X}=3.3762$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจมากกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท ($\bar{X}=2.8762$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .5000

3. ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ($\bar{X}=3.3762$) กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,001 บาท ($\bar{X}=2.8667$) จากการวิเคราะห์พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .042 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ($\bar{X}=3.3762$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียงแตกต่างเป็นรายคู่กับประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,001 บาท ($\bar{X}=2.8667$) อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ($\bar{X}=3.3762$) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจมากกว่าประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,001 บาท ($\bar{X}=2.8667$) ทั้งนี้ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .5095

สำหรับรายคู่อื่น ๆ ไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	การเข้าร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	
	R	Sig.
1. ปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	.105*	.036
2. ปัจจัยด้านพรรคการเมือง	.182*	.000
3. ปัจจัยด้านนโยบาย	.261**	.000
4. ปัจจัยด้านการรณรงค์หาเสียง	.308**	.000
5. ปัจจัยด้านกระแสทางการเมือง	.439**	.000
ค่าเฉลี่ยทุกด้านของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ	.399**	.000

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา พบว่า การเข้าร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา โดยมีค่า Sig. (2-Tailed) เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า การเข้าร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งมีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.399 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่สูงจะสัมพันธ์กับปัจจัยในด้านที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ต่ำจะสัมพันธ์กับปัจจัยด้านที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ลดลง และเมื่อพิจารณาเป็นรายได้ มีรายละเอียด ดังนี้

ทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.261 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ต่ำมาก

4. ปัจจัยด้านการรณรงค์หาเสียง

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านการรณรงค์หาเสียง พบว่า การเข้าร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านการรณรงค์หาเสียงที่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig. (2-Tailed) 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

ในส่วนของค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านการรณรงค์หาเสียง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.308 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ระดับต่ำ

5. ปัจจัยด้านกระแสทางการเมือง

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ด้านกระแสทางการเมือง พบว่า การเข้าร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านกระแสทางการเมืองที่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig. (2-Tailed) 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

ในส่วนของค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านกระแสทางการเมือง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.439 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ต่ำ

จากผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยให้อยู่ในรูปแบบตารางได้ ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
<p>สมมติฐานที่ 1 : ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียง เลือกผู้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งพ.ศ. 2566</p>	เป็นไปตามสมมติฐาน
1.1 เพศ	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1.2 อายุ	เป็นไปตามสมมติฐาน
1.3 ระดับการศึกษา	เป็นไปตามสมมติฐาน
1.4 อาชีพ	เป็นไปตามสมมติฐาน
5. รายได้ต่อเดือน	เป็นไปตามสมมติฐาน
<p>สมมติฐานที่ 2 : การเข้าร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผล ต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา</p>	สัมพันธ์ระดับต่ำ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา จากประชากรกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา จำนวน 400 คน ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติทดสอบที (T-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมทางการเมืองกับปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย Pearson's product moment correlation coefficient ได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.1. สรุปผลการวิจัย

5.1.1. สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 อายุระหว่าง 20 – 25 ปี และ 41 - 60 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ระดับการศึกษาอยู่ที่ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ประกอบอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3

2. ระดับปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านนโยบาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 รองลงมา

คือ ปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ปัจจัยด้านพรรคการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ตามลำดับ และในระดับปานกลาง คือ ปัจจัยด้านกระแสทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 และด้านการรณรงค์หาเสียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08

เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้สมัครในภาพรวม มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และเมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ผู้สมัครที่มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และผู้สมัครที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี เข้าถึงได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 รองลงมาในระดับมาก คือ ผู้สมัครที่มีความรู้ระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ผู้สมัครเป็นผู้ที่ปรากฏตัวช่วยเหลืองานสังคม/งานประเพณีของชุมชน อย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ผู้สมัครมีบุคลิกภาพที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.083 ผู้สมัครเป็นคนในท้องถิ่นมาตั้งแต่กำเนิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ผู้สมัครเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการทำงาน (นักธุรกิจหรือเป็นอดีตข้าราชการที่มีชื่อเสียง) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ผู้สมัครเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางการเมืองหรือเป็นอดีตนักการเมือง เช่น ส.ส., สจ., นายก อบจ. มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และระดับปานกลาง คือ การรู้จักผู้สมัครเป็นการส่วนตัวและได้รับการช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นการส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 ผู้สมัครเป็นทายาทของนักการเมืองในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านพรรคการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และเมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นอยู่ในระดับมาก คือ สังกัดพรรคที่มีนโยบายตรงกับความต้องการของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมาในระดับปานกลางคือ สังกัดพรรคที่หัวหน้าพรรคมีความรู้ความสามารถ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ตามด้วยสังกัดพรรคการเมืองที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเห็นว่าผู้สมัครของพรรคท่าน ๆ มีความสามารถ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 สังกัดพรรคการเมืองที่เคยมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 สังกัดพรรคที่มีนโยบายที่นำไปปฏิบัติสำเร็จมาก่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ สังกัดพรรคที่เป็นที่นิยมในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 สังกัดพรรคการเมืองที่ต่อต้านการรัฐประหาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 สังกัดพรรคการเมืองเก่าที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 สังกัดพรรคที่เคยเป็นรัฐบาลมาก่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านนโยบายในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับสวัสดิการสังคม อาทิ การรักษาพยาบาล ผู้สูงอายุ ที่อยู่อาศัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 รองลงมาคือ นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับปัญหาปากท้องของประชาชน

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 นโยบายพรรคมีความชัดเจนเข้าใจได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการทุจริต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ตามลำดับ ในส่วนปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นอยู่ในระดับมาก คือ นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับปัญหาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสังคมในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 นโยบายพรรคมีความแปลกใหม่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านธรรมาภิบาลในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ การธรรมาภิบาลโดยการที่ผู้สมัครเดินแนะนำตัวตามบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 รองลงมาคือ การหาเสียงผ่านสื่อออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟสบุ๊ก โซเชียลมีเดียต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 การเปิดเวทีปราศรัยตามจุดต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ตามลำดับ และปัจจัยด้านธรรมาภิบาลที่มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีป้ายโฆษณาหาเสียงตามพื้นที่ต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 การใช้รถแห่กระจายเสียงในการหาเสียงทุกเส้นทาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 การปรากฏตัวเป็นข่าวในสื่อต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 การมีวิธีการหาเสียงที่แปลกแตกต่างจากผู้สมัครท่านอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 มีบุคคลในพื้นที่ที่เป็นที่นับถือมาช่วยหาเสียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 ในส่วนปัจจัยด้านธรรมาภิบาลที่มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อย คือ การสนับสนุนค่าเดินทางในการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 การแจกสิ่งของหรือประโยชน์จูงใจในการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 การหาเสียงด้วยการใช้ข้อมูลด้านลบของผู้สมัครที่เป็นคู่แข่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านกระแสทางการเมืองในภาพรวมมีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 รองลงมาคือ แคนดิเดตนายกรัฐมนตรีมีความโดดเด่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการยกเลิกอำนาจสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ร่วมเลือกนายกรัฐมนตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้ยกเลิกการเกณฑ์ทหารเปลี่ยนเป็นระบบสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47ตามลำดับ และปัจจัยด้านกระแสทางการเมืองที่มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ แนวทางทางการเมืองที่ต้องการยกเลิกสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) และเปลี่ยนไปใช้ระบบสภาเดี่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้เลือกตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ยกเว้นหมวดหนึ่ง บททั่วไป และหมวดสอง

พระมหากษัตริย์และแนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 แนวทางทางการเมืองที่ปฏิเสธนายทุนนายกรัฐมนตรีนอกที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 แนวทางทางการเมืองที่ไม่เกี่ยวข้องและไม่ร่วมมือกับฝ่ายการเมืองที่มาจากภาครัฐประหาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการดำเนินคดีกับคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) อย่างถึงที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 แนวทางทางการเมืองที่สอดคล้องและเป็นแนวทางเดียวกันกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้เลือกตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทุกหมวดทุกมาตรา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือก	เพศ	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้
	ค่า F	ค่า F	ค่า F	ค่า F	ค่า F
1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	.74	.31	.22	.01*	.26
2. ด้านพรรคการเมือง	.55	.10	.15	.67	.02*
3. ด้านนโยบาย	.17	.00*	.41	.24	.56
4. ด้านการรณรงค์หาเสียง	.03*	.00*	.17	.00*	.00*
5. ด้านกระแสทางการเมือง	.99	.00*	.00*	.00*	.06
รวม	.96	.00*	.14	.27	.01*

3.1 เพศมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่างกัน

3.2 อายุมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3.3 ระดับการศึกษามีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาไม่แตกต่างกัน

3.4 อาชีพมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูลไม่แตกต่างกัน

3.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. การทดสอบความสัมพันธ์ (Pearson's product moment correlation coefficient) ระหว่างการเข้าร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัด พบว่า การเข้าร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา โดยมีค่า Sig. (2-Tailed) 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า การเข้าร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.399 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ต่ำ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่สูงจะสัมพันธ์กับปัจจัยในด้านที่มีผลการลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ต่ำจะสัมพันธ์กับปัจจัยด้านที่มีผลการลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ลดลง

5.1.2 สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย

จากผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาให้อยู่ในรูปแบบตารางได้ ดังตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 : ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา	เป็นไปตามสมมติฐาน
1.1 เพศ	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1.2 อายุ	เป็นไปตามสมมติฐาน
1.3 ระดับการศึกษา	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1.4 อาชีพ	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
5. รายได้ต่อเดือน	เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 : การเข้าร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา	สัมพันธ์ระดับต่ำ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเพื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านนโยบายเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นอันดับแรก ทั้งนี้จะเป็นนโยบายที่ให้เกี่ยวกับสวัสดิการทางสังคมต่าง ๆ อาทิ การรักษาพยาบาล ผู้สูงอายุ ที่อยู่อาศัย ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของปิยะรัตน์ สนแจ้ง (2562) ในงานวิจัยเรื่องการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ.2562 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านนโยบายมีผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของชาวกรุงเทพฯ พ.ศ.2562 มากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานของวิจัยของธนภูมิ โภชน์เกาะ (2562: 17) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต 5 กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2562 โดยผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ปัจจัยด้านนโยบาย ปัจจัยด้านกระแสทางการเมือง ปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ปัจจัยด้านพรรค และปัจจัยด้านการหาเสียง

2. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า อายุและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนนั้นมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกผู้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 และเป็นไปตามงานศึกษาของ Wolffinger และ Rosenstone ที่ได้อธิบายไว้ว่า ระดับรายได้และระดับอายุเป็นปัจจัยที่กระทบต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง (Rosenstone, 1980) เนื่องจากอายุที่ต่างกันจะมีสถานะในการตัดสินใจที่แตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามประสบการณ์ในแต่ละช่วงวันที่ไม่เหมือนกัน และในส่วนของรายได้ต่อเดือนที่มีผลในการตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเนื่องจากผู้ที่มีรายได้แตกต่างกัน บ่งบอกถึงสภาพทางเศรษฐกิจ รวมถึงโอกาสต่าง ๆ ในสังคมและการดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรวิญญา ศรสุนทร และกฤษฎา พรหมเวศ (2562: 8) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า อายุก็มีส่วนให้การตัดสินใจเลือกตั้ง ประชาชนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดเห็นแตกต่างจากประชาชนที่มีอายุมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสื่อโซเชียลที่ทันสมัยในปัจจุบัน ตลอดจนอาชีพและรายได้ที่ต่างกัน การรับรู้เกี่ยวกับตัวผู้สมัคร พรรคการเมือง หรือแม้กระทั่งนโยบายของพรรคการเมืองย่อมมีความแตกต่าง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานศึกษาของอนุชิต นราวลัยกุล (2561: 81) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนจังหวัดนนทบุรี : กรณีศึกษาการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 โดยผลการศึกษาพบว่า เพศ ระดับการศึกษาอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนจังหวัดนนทบุรี แต่ทั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของมณีวรรณ จันทรดี (2561: 99) ที่พบว่า ประชาชนชาวสมุทรปราการที่มีเพศ อายุ และรายได้ที่ต่างกันมีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่แตกต่างกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา จากการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.399 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันที่ต่ำ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่สูงจะสัมพันธ์กับปัจจัยใน

ด้านที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งที่ต่ำจะสัมพันธ์กับปัจจัยด้านที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ลดลง ดังที่กล่าวไว้เกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองประกอบไปด้วยหลายระดับ โดยที่การเลือกตั้งถือเป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองในขั้นแรกหรือระดับเบื้องต้นภายใต้ระบอบประชาธิปไตยที่ประชาชนจะมีโอกาสได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านการเข้าคูหาหากผู้สมัครที่ตนเองเลือกได้ว่าเป็นอิสระ และปราศจากการครอบงำของรัฐ นอกจากนี้แล้วการมีส่วนร่วมทางการเมืองยังขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ตัวอย่างเช่น อาชีพ ชนชั้น ฐานทางเศรษฐกิจ การศึกษา และเพศสภาพ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของซิพิมป์ สรบัลลังก์ และจิราภรณ์ คำจันทร์ (2565: 151) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษา หลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญปี 2560 โดยผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาคิดว่าจะเข้าไปมีส่วนร่วมทุกครั้งที่มีโอกาสคือ การใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง/ลงประชามติ รองลงมาคือ การสนทนาทางการเมือง โดยบทบาทของสื่อ ประเภทออนไลน์โดยเฉพาะ เฟซบุ๊ก และทวิตเตอร์ถือเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่สุด โดยนักนิสิตนักศึกษากลุ่มนี้สนใจรับรู้ข้อมูลข่าวสารทุกวันหรือทุกครั้งที่มีโอกาส และมองว่าการที่สนใจเข้ามามีส่วนร่วมเพราะเป็นเรื่องของสิทธิ ต้องการเห็นการพัฒนาที่มากขึ้นของการเมือง อธิบายได้ว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าร่วมทางการเมืองสูงจะให้ความสำคัญกับการเลือกตั้งหรือการออกเสียงประชามติเป็นลำดับแรก ๆ รวมถึงยังให้ความสำคัญกับปัจจัยหรือประเด็นต่าง ๆ ทางการเมืองที่เกิดขึ้นอยู่ ณ ขณะนั้นสูงเพิ่มตามขึ้นมาด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

ประการแรก จากการศึกษาวิจัยจะเห็นได้ว่านโยบายพรรคมีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรให้ความสำคัญกับเรื่องนโยบาย ปรับปรุงนโยบายให้ตรงกับความต้องการของประชาชนและนโยบายต้องสามารถนำมาปฏิบัติได้จริง รวมถึงส่งผลดีต่อประชาชนอย่างทั่วถึง

ประการที่สอง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง นักการเมือง ผู้นำทางการเมือง พรรคการเมืองและกลุ่มการเมืองทุกระดับ ควรพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ความสำคัญและมีผลต่อการตัดสินใจ เพื่อนำไปปรับใช้และเป็นแนวทางในการหาเสียงให้ตรงกับความต้องการของประชาชน

5.3.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ประการแรก การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในรูปแบบเชิงปริมาณ โดยคำถามวิจัยอาจจะไม่ครอบคลุมทุกประเด็น ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาจากการสัมภาษณ์ร่วมด้วยเพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและสร้างองค์ความรู้ที่หลากหลาย

ประการที่สอง ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งอื่น ๆ เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นที่แตกต่างกันของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

บรรณานุกรม

- กุลดา เกษบุญชู มีด. (2561). วิวัฒนาการรัฐอังกฤษ ฝรั่งเศส ในกระแสเศรษฐกิจโลก จากระบบ
ฟิวต์ลิ่งการปฏิวัติ (พิมพ์ครั้งที่ 3). ฟ้ายเดียวกัน.
- จิตรรา พรหมชุติมา. (2541). พฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในชุมชนแออัดใน
กรุงเทพมหานคร (รายงานการวิจัย). สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- จิรวัดน์ ศิริพานิชย์. (2561). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทรงอิทธิพลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง. *วารสาร
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 5(1), 311-322.
- ชีวานนท์ กัญญ์วิวัฒน์. (2565). การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกในไทย (ตอนที่ 2).
พิพิธภัณฑ์รัฐสภา. <https://parliamentmuseum.go.th/2566/ar66-election-2.html>
- ชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม. (2536). การสร้างและรักษาฐานคะแนนเสียงของพรรคพลังธรรมในเขต
กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุมพล แพร์หลวง. (2519). ความผูกพันกับพรรคการเมืองของคนกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไทยพีบีเอสดิจิทัลมีเดีย. (2566, 21 มีนาคม). 13 เหตุการณ์สำคัญ การเลือกตั้งไทย. ไทยพีบีเอส.
<https://election66.thaipbs.or.th/dataviz/1>
- ธนภูมิ โภชน์เกาะ. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต 5
กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2562. *วารสารวิชาการวิทยาลัยบริหารศาสตร์*, 5(1), 16-18.
- ประเวช แสงสุข. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตทวี
วัฒนา. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปิยะรัตน์ สนแจ้ง. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษา
กรณีประชาชนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2562. (การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยเกริก.
- พระมหากิตติพงษ์ กิตติญาโณ, ธนกฤต โพธิ์เงิน และ ภมร ชันชหัตถ์. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการ
มีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดพะเยา. *วารสารปัญญาภิธาน*, 8(1),
247-260.

- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2534). การเลือกตั้งกับการพัฒนาทางการเมือง. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชา ปัญหาการพัฒนาทางการเมืองไทย*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ และ อลงกรณ์ คูตระกูล. (2549). โครงการศึกษาข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วมโดยตรง (Direct stakeholders) ต่อการมีส่วนร่วมในการปกครอง ส่วนท้องถิ่นของสตรีในประเทศไทย (ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบล ใน 4 จังหวัด 4 ภาค). สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- พิชาย รัตยดิถก ณ ภูเก็ต. (2541). *ชนชั้นกับการเลือกตั้ง : ความรุ่งเรืองและตกต่ำของสามพรรคการเมืองในกรุงเทพมหานคร*. วิชาษา.
- มณีวรรณ จันทร์ดี. (2561). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ : ศึกษาในห้วงเวลาปี พ.ศ. 2562*. (การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกริก.
- ขยยุทธ พงษ์ศรี. (2562). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี : ศึกษาในห้วงเวลา ปี พ.ศ. 2562*. (การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกริก.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560, 6 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 134 ตอนที่ 40, หน้า 32.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525*.
- ลัคนา ธุระบุตร และ บัญชา วิทอนันต์. (2561). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) กรณีศึกษาอำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา*, 12(3), 140-149.
- วรัญญา ศรสุราษฎร์ และกฤษฎา พรหมเวศ. (2562). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในจังหวัดชัยภูมิ*. (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วราณี ลิสุวรรณกุล. (2539). *พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารกาเลือกตั้งในวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539 ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชรา ไชยสาร. (2544). ระบบการเลือกตั้งกับการเมืองยุคใหม่ : พร้อมการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2541 (พิมพ์ครั้งที่ 2). นิติธรรม.

วิสุทธิ โปธิแทน. (2550). แนวคิดพื้นฐานของประชาธิปไตย. สถาบันพระปกเกล้า.

ศิพิมพ์ ศรีบัลลังก์ และ จิราภรณ์ คำจันทร์. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตนักศึกษาหลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญปี 2560. วารสารสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 25(2), 140-153.

ศิวะพร ปัญจมาลา. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชน : ศึกษากรณีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนมเขต 1 พ.ศ. 2537. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2554). ข้อมูลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ปี พ.ศ. 2554. https://data.go.th/data_DK/dataset/item_5f27a093-15cb-416f-a9e0-45ae87a61a19

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา. (2566). รายงานผลการนับคะแนนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลาตามข้อ 214 ของระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566. https://drive.google.com/drive/folders/1_2khPs2eY6S-IkluDJrKOMXbgIhxAtxc

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา. (2566). สถิติการเลือกตั้ง. <https://www.ect.go.th/th/songkhla/th>

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2560). ความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบรายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. https://cdc.parliament.go.th/draftconstitution2/ewt_dl_link.php?nid=1042&filename=index

สำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร กลุ่มงานพิพิธภัณฑ์และจดหมายเหตุ. (2566). การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่สองของไทย. <https://parliamentmuseum.go.th/document/secondelection.pdf>

สำฤทธิ ราชสมณะ. (2530). *กระบวนการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์. (2558). *ระบบการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภากับพัฒนาการทางการเมืองของประเทศไทย*. กองบรรณาธิการสำนักกฎหมาย (มีนาคม – เมษายน 2558).

http://web.senate.go.th/lawdatacenter/includes/FCKeditor/upload/Image/b/IN60_%20jun_12_2.pdf

สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์. (2561). *ระบบการเลือกตั้งเปรียบเทียบ*. สยาม.

สุจิต บุญบงการ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2527). *พฤติกรรมกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนุชิต นราวิบูล. (2561). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนจังหวัดนนทบุรี : ศึกษากรณีการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 (การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยเกริก.

อภิชาติ การิกานจน์. (2534). *การมีส่วนร่วมของประชาชน: ศึกษาแบบแผนตามมาตรวัด แบบกัตต์แมน*. (วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมนุษยวิทยาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อภิชาติ พุ่มแก้ว. (2533). *พรรคการเมืองไทยกับฐานคะแนนเสียง: ศึกษากรณีพรรคประชากรไทยในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรรถสิทธิ์ พานแก้ว. (2564). *การเลือกตั้งกับความรุนแรง : สาเหตุ ผลกระทบ และทางออก*. ใน *ประจักษ์ ก้องกีรติ (บ.ก.), การเมือง อำนาจ ความรู้ : หลักรัฐศาสตร์เบื้องต้นสำนักธรรมศาสตร์*. สยามปริทัศน์.

อิศเรศ นิลวงศ์. (2538). *การบริหารการเลือกตั้งของไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2538*. การศึกษาเฉพาะเรื่องหลักสูตรโครงการปริญญาโทสำหรับนักบริหาร สาขาบริหารรัฐกิจ คณะรัฐศาสตรมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Almond, G. A., & Verba, S. (1963). *The Civic Culture: Political Attitudes and Democracy in Five Nations*. SAGE.

Dahl, R. A. (1971). *Polyarchy: Participation and opposition*. Yale University.

- Hinkle, D.E., William, W. & Stephen, G.J. (1998). *Applied Statistics for the Behavior Sciences* (4th ed.). Houghton Mifflin.
- Ilaw. (2023). เลือกกั้ง 66: ย้อนดูจำนวนผู้ออกมาใช้สิทธิเลือกต้ง ครั้งนี้ต้องไปให้ถึง 80%. [เว็บไซต์เลือก]. <https://ilaw.or.th/node/6480>
- Lorant, S. (1983). *The Life of Abraham Lincoln*. Duang Kramol.
- McCargo, D. (1997). *Chamlong Srimuang and the new Thai politics*. Hurst.
- Mydans, S. (2023). *No Opposition. No Choice. Cambodia's Election Paves Way for Dynastic Rule*. The New York times. <https://www.nytimes.com/2023/07/22/world/asia/no-opposition-no-choice-cambodias-election-paves-way-for-dynastic-rule.html>
- Office of the supervisor of elections. (2023). *History of Election*. <https://www.duval elections.com/General-Information/Learn-About-Elections/History-Of-Elections>
- Pearson, K. (1920). Notes on the history of correlation. *Biometrika*, 13(1), 25-45.
- Schumpeter, J.A. (1962). *Capitalism, Socialism and Democracy* (3rd ed.). Harper Torch books.
- Webb, P.D., Gibbins, R., & Eulau, H. (2023). *Election political science*. <https://www.britannica.com/topic/election-political-science#ref229014>
- Wolfinger, R. E., & Rosenstone, S. J. (1980). *Who vote?*. Yale University.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis* (3rd ed.). Harper and Row Publication.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566
เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา โดยแบบสอบถามนี้ ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1.1 เพศ

- ( ) ชาย
( ) หญิง

1.2 อายุ

( ) ต่ำกว่า 20 ปี	( ) 20 - 25 ปี
( ) 26 - 30 ปี	( ) 31 - 35 ปี
( ) 36 - 40 ปี	( ) 41 - 45 ปี
( ) 46 - 50 ปี	( ) 51 - 55 ปี
( ) 56 - 60 ปี	( ) 61 ปีขึ้นไป

1.3 ระดับการศึกษา

( ) ประถมศึกษาหรือน้อยกว่า	( ) มัธยมศึกษา
( ) ปวช. หรือ ปวศ.	( ) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
( ) สูงกว่าปริญญาตรี	

1.4 อาชีพ

☐ ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน
☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว	☐ เกษตรกรรม
☐ รับจ้างทั่วไป	☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท	☐ 10,001 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท	☐ 30,001 – 40,000 บาท
☐ 40,001 – 50,000 บาท	☐ มากกว่า 50,001 บาท

1.6 ความสัมพันธ์กับผู้สมัครรับเลือกตั้ง

☐ บุคคลในครอบครัว	☐ เครือญาติ
☐ เพื่อน	☐ นายจ้าง – ลูกจ้าง
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านในการตัดสินใจเลือกลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2566 ที่ผ่านมา

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา		ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร						
1.1	เป็นคนในท้องถิ่นมาตั้งแต่กำเนิด					
1.2	เป็นทายาทของนักการเมืองในพื้นที่					
1.3	มีความรู้ระดับปริญญาตรีขึ้นไป					
1.4	เป็นผู้มีประสบการณ์ทางการเมืองหรือเป็น อดีตนักการเมือง เช่น ส.ส., สจ., นายก อบจ.					
1.5	เป็นผู้ที่ปรากฏตัวช่วยเหลืองานสังคม/ งาน ประเพณีของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ					
1.6	เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการทำงาน (นัก ธุรกิจหรือเป็นอดีตข้าราชการที่มีชื่อเสียง)					
1.7	มีมนุษยสัมพันธ์ดี เข้าถึงได้ง่าย					
1.8	มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า					
1.9	เป็นผู้สมัครที่รู้จักเป็นการส่วนตัวและได้รับ การช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นการส่วนตัว					
1.10	มีบุคลิกภาพที่ดี					
2. ด้านพรรคการเมือง						
2.1	สังกัดพรรคที่เป็นที่นิยมในพื้นที่					

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา		ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
2.2	สังกัดพรรคการเมืองที่เคยมีผลงานเป็นที่ ประจักษ์					
2.3	สังกัดพรรคที่เคยเป็นรัฐบาลมาก่อน					
2.4	สังกัดพรรคที่มีนโยบายที่นำไปปฏิบัติสำเร็จ มาก่อน					
2.5	สังกัดพรรคการเมืองเก่าที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก					
2.6	สังกัดพรรคที่หัวหน้าพรรคมีความรู้ ความสามารถ					
2.7	สังกัดพรรคการเมืองที่ต่อต้านการรัฐประหาร					
2.8	สังกัดพรรคการเมืองที่ท่านเห็นว่าผู้สมัครของ พรรคมีความสามารถ					
2.9	สังกัดพรรคที่มีนโยบายตรงกับความต้องการ ของท่าน					
3. ด้านนโยบาย						
3.1	นโยบายพรรคมีความชัดเจนเข้าใจได้					
3.2	นโยบายพรรคมีความแปลกใหม่					
3.3	นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับปัญหาปาก ท้องของประชาชน					
3.4	นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการพัฒนา การศึกษา					
3.5	นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับปัญหา สิ่งแวดล้อม					

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา		ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
3.6	นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับสวัสดิการสังคม อาทิ การรักษาพยาบาล ผู้สูงอายุ ที่อยู่อาศัย					
3.7	นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเสพติด					
3.8	นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการทุจริต					
3.9	นโยบายพรรคให้ความสำคัญกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสังคมในปัจจุบัน					
4. ด้านการรณรงค์หาเสียง						
4.1	ผู้สมัครเดินแนะนำตัวตามบ้าน					
4.2	เปิดเวทีปราศรัยตามจุดต่าง ๆ					
4.3	ใช้รถแห่กระจายเสียงในการหาเสียงทุกเส้นทาง					
4.4	หาเสียงผ่านสื่อออนไลน์ เช่น ไลน์ เฟสบุ๊ก โซเชียลมีเดียต่าง ๆ					
4.5	ปรากฏตัวเป็นข่าวในสื่อต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ					
4.6	หาเสียงผ่านวิทยุ/โทรทัศน์					
4.7	มีป้ายโฆษณาหาเสียงตามพื้นที่ต่าง ๆ					
4.8	มีวิธีการหาเสียงที่แปลกแตกต่างจากผู้สมัครท่านอื่น					

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา		ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
4.9	มีการสนับสนุนค่าเดินทางในการไป ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง					
4.10	มีการแจกสิ่งของหรือประโยชน์จูงใจในการ เลือกตั้ง					
4.11	มีบุคคลในพื้นที่ที่เป็นที่นับถือมาช่วยหาเสียง					
4.12	หาเสียงด้วยการใช้ข้อมูลด้านลบของผู้สมัครที่ เป็นคู่แข่ง					
5. ด้านกระแสทางการเมือง						
5.1	แคนดิเดตนายกรัฐมนตรีมีความโดดเด่น					
5.2	แนวทางทางการเมืองที่ไม่เกี่ยวข้องและไม่ ร่วมมือกับฝ่ายการเมืองที่มาจากการ รัฐประหาร					
5.3	แนวทางทางการเมืองที่สอดคล้องและเป็น แนวทางเดียวกันกับการเคลื่อนไหวทาง การเมืองของกลุ่มคนรุ่นใหม่					
5.4	แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้เลือกตั้งสภา ร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ยกเว้นหมวดหนึ่ง บททั่วไป และหมวดสอง พระมหากษัตริย์					
5.5	แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้เลือกตั้งสภา ร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทุกหมวดทุกมาตรา					
5.6	แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้สมาชิก วุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง					

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา		ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
5.7	แนวทางทางการเมืองที่ต้องการยกเลิกอำนาจสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) ร่วมเลือกนายกฯ					
5.8	แนวทางทางการเมืองที่ต้องการยกเลิกสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) และเปลี่ยนไปใช้ระบบสภาเดี่ยว					
5.9	แนวทางทางการเมืองที่ต้องการดำเนินคดีกับคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) อย่างถึงที่สุด					
5.10	แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด					
5.11	แนวทางทางการเมืองที่ต้องการให้ยกเลิกการเกณฑ์ทหารเปลี่ยนเป็นระบบสมัครใจ					
5.12	แนวทางทางการเมืองที่ปฏิเสธชนายนายกรัฐมนตรีคนนอกที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร					

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566
เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา		ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1.1	ท่านได้เข้ารับฟังการปราศรัยหาเสียงของพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่ส่งผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง					
1.2	ท่านได้ร่วมกิจกรรมเวทีสาธารณะซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กกต สถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น ได้เชิญพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งมาร่วมกิจกรรม					
1.3	ท่านได้ร่วมสนับสนุนกิจกรรมของพรรคการเมืองที่ท่านชื่นชอบ ในการรณรงค์หาเสียงของผู้สมัคร					
1.4	ท่านตรวจสอบสิทธิ์ในการเลือกตั้งของท่านก่อนไปใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้ง					
1.5	ท่านได้ไปใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้ง ผู้สมัครส.ส. ในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล : อรรณูติมา มีเดชา
วัน เดือน ปีเกิด : 14 เมษายน 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน : 399 ต.กลาย อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา : รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2559
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม, 2567

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตำแหน่ง : พนักงานการเลือกตั้งปฏิบัติการ
สถานที่ทำงาน : ศูนย์ส่งเสริมการศึกษาและการมีส่วนร่วมของพลเมืองที่ 4
สำนักพัฒนาเครือข่าย สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

การเผยแพร่งานวิจัย

อรรณูติมา มีเดชา และ ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร. (2567). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสงขลา. *วารสารการบริหารและสังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 7(2), xx-xx.